

www.zu.edu.ua

facebook.com/zu.edu.ua

t.me/zueduua

Талант — це праця, знання — це сила

№ 6 (215) червень 2026 року // щомісячна студентсько-викладацька газета Житомирського державного університету імені Івана Франка

Розповсюдження безкоштовне

Щиро вітаємо наших колег із визнанням на найвищому державному рівні - призначенням державних стипендій видатним діячам науки згідно з Указом Президента України №451/2026 від 1 червня 2026 року.

Ірину САУХ - доктора економічних наук, професора кафедри економіки, менеджменту, маркетингу та готельно-ресторанної справи;

Олександра ПУХКАЛА - доктора наук з державного управління, професора кафедри права та публічного управління.

Ця нагорода - дуже влучне і заслужене підтвердження вашого професіоналізму. За кожним таким рішенням стоять роки вашої відданої праці, виховані покоління студентів та колосальний внесок у розвиток вітчизняної економіки, права та державного управління. Особливо цінно, що ваша наукова робота продовжує розвиватися та підтримувати країну в такий непростий час.

Дякуємо вам за мудрість, невтомність і за те, що ви є прикладом справжнього служіння своїй справі.

Бажаємо вам міцного здоров'я, мирного неба, натхнення для нових досліджень та талановитих учнів поруч. Пишаємося тим, що працюємо і розвиваємося разом із вами!

Засідання червневої Вченої ради традиційно розпочалося з надзвичайно приємної події – нагородження наших науковців, викладачів та працівників.

Ректор університету Галина Киричук вручила державні атестати та почесні грамоти колегам, які своєю щоденною працею сприяють розвитку нашого університету.

Цього дня ми спільно відзначили вагомий науковий досягнення викладачів, які отримали нові вчені звання:

Атестат професора було вручено Олені ЮРЧУК – доктору філологічних наук, професору, завідувачу кафедри української та зарубіжної літератури і методик їх навчання.

Атестати доцента отримали:

Аліна ВЕЛИКА – кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри слов'янської і германської філології та перекладу;

Ірина КОВАЛЬЧУК – кандидат сільськогосподарських наук, доцент, доцент кафедри зоології, біологічного моніторингу і охорони природи;

Олена СОЛОДОВНИК – кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри медико-біологічних дисциплін, здоров'я людини та адаптивного спорту.

Особливим моментом засідання стало вручення почесних грамот ЖДУ за бездоганну сумлінну працю, високий професіоналізм, зразкове виконання службових обов'язків та з нагоди ювілею. Наші щирі вітання колегам-ювілярам:

Ольга БАТИРЕВА – ліфтер навчального корпусу №4;

Світлана КОЛОДЮК – бібліотекар І катедри;

Олена ТІТОВА – концертмейстер кафедри мистецької освіти;

Валентина БІНЬКОВСЬКА – прибиральник службових приміщень гуртожитку №3;

Ірина ЦЮРЯК – кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри мистецької освіти;

Олена ЗИМОВЕЦЬ – старший викладач кафедри англійської мови з методиками викладання в дошкільній та початковій освіті;

Людмила ЧУМАК – кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри англійської мови та прикладної лінгвістики;

Наталія ПРОКОПЧУК – кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри міжкультурної комунікації та іншомовної освіти;

Андрій УСАТИЙ – кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри української та

зарубіжної літератури і методик їх навчання;

Людмила ВОЙНАЛОВИЧ – кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри англійської мови та прикладної лінгвістики;

Іван КОВАЛЬЧУК – кандидат історичних наук, доцент, доцент кафедри історії України;

Дмитро ГЕДЗЮК – старший викладач кафедри теоретико-методичних основ фізичного виховання та спорту;

Олег ГРИГОРЧУК – робітник, зайнятий ремонтом та обслуговуванням водопровідних та каналізаційних систем III розряду навчального корпусу №1;

Олександр ДОВГОПЯТИЙ – доктор філософії з галузі Математика та статистика, асистент кафедри математичного аналізу, бізнес-аналізу та статистики;

Юлія ІКОННИКОВА – асистент кафедри ботаніки, біоресурсів та збереження біорізноманіття;

Владислав КУЛАК – викладач кафедри іноземних мов і новітніх технологій навчання;

Юлія ЛИТВИНЧУК – викладач кафедри теоретико-методичних основ фізичного виховання та спорту.

Дякуємо кожному й кожній за Ваші зусилля та щоденну невтомну працю! Пишаємося та щиро радіємо вашим успіхам!

Відділ кадрів,
пресслужба університету

Делегація з Дортмунда

В межах візиту делегації з міста-партнера Дортмунда 17 червня до ЖДУ імені Івана Франка завітали поважні гості: директор Інституту цифрової трансформації та міжнародних програм Університету прикладних наук Дортмунда професор доктор Карстен Вольфф і професор факультету гуманітарних та теологічних наук Технічного університету Дортмунда доктор Крістофер Шлюк.

Метою візиту стало ознайомлення з діяльністю нашого університету, його освітніми програмами, науковими школами й дослідницькими проектами. Під час зустрічі обговорили ключові перспективи подальшого міжнародного партнерства.

Особливу увагу було приділено питанням академічної мобільності, розвитку спільних наукових досліджень та реалізації міжнародних освітніх проектів. Відбулися змістовні дискусії щодо розширення партнерства між університетами, обміну досвідом у сфері вищої

освіти та створення нових можливостей для студентів і викладачів.

Представники делегації ознайомилися з інфраструктурою закладу, його освітнім середовищем, відвідали музей старожитностей.

Міжнародна співпраця з німецькими університетами відкриває нові перспективи для розвитку освіти й науки, сприяє впровадженню інноваційних практик та посиленню інтеграції української вищої освіти до європейського освітнього простору!

Пресслужба університету

Перереєстрація наукових журналів

ЖДУ імені Івана Франка підтвердив свої наукові досягнення та пройшов перереєстрацію 7 наукових журналів, які включені до Переліку наукових фахових видань України категорії Б відповідно до наказу Міністерства освіти і науки України від 11.06.2026 року №928.

Реєстрацію фахових видань продовжено до 31 травня 2029 року, що засвідчує їхню відповідність встановленим науковим та видавничим вимогам і сприяє подальшому розвитку наукових досліджень і академічної комунікації в чотирьох кластерах за 17 спеціальностями.

Кластер Розвиток людського капіталу, соціальні науки та журналістика:

1. «Вісник Житомирського державного університету імені Івана Франка. Педагогічні науки» (A1, A2, A3, A4, A5, A6, A7).

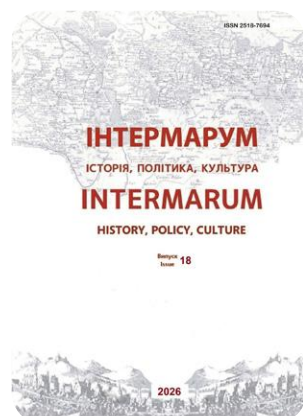
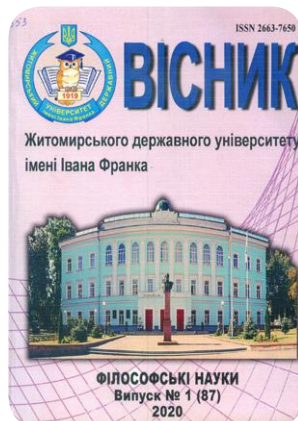
Закінчення на 2-й стор.

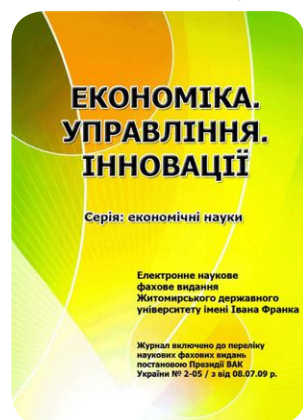
Перереєстрація наукових журналів

Закінчення. Початок на 1-й стор.

- Кластер Гуманітарні науки та мистецтво
1. «Вісник Житомирського державного університету імені Івана Франка. Філологічні науки» (B11);
 2. «Вісник Житомирського державного університету імені Івана Франка. Філософські науки» (B7, B10);
 3. «Intermarum: історія, політика, культура» (B9, B12);
 4. «Українська полоністика» (B7, B10, B11).

- Кластер Економічні перетворення, бізнес та адміністрування
1. «Економіка. Управління. Інновації» (D1, D3, D4, D5).
- Кластер Біологія, біотехнології, медицина та реабілітація
1. «Український журнал природничих наук» (E1).

Вітаю всіх причетних!!!
Дякую всім хто долучився до процесу перереєстрації, особливо членам редакційних колегій!!!
Рухаємося далі!!!

Галина Киричук

Де ховається тривога в тілі?

Тривога - це не просто думки. Це реакція всього тіла. І тіло запам'ятовує те, що ти пережила!

ЖИВІТ:

- спазми, нудота, «метелики в животі»
- діарея або запори
- відчуття стиснення

СПИНА І ПОПЕРЕК:

- біль і напруга
- відчуття важкості
- перенавантаження

НОГИ:

- тремтіння, слабкість
- важкість у ногах
- бажання втекти або «завмерти»

РУКИ:

- тремтіння
- напруга в кистях
- складно щось тримати в руках

ШИЯ І ПЛЕЧІ:

- напруга і зажими
- відчуття «ноші» на плечах
- складно розслабитися

ГОЛОВА:

- нав'язливі думки
- тривожність, сумніви
- важко зосередитися
- відчуття, що «все дуже погано»

ГРУДИ І СЕРЦЕ:

- прискорене серцебиття
- тиск або стиск у грудях
- страх, паніка, тривожне відчуття

ДИХАННЯ:

- поверхнєве і часте дихання
- нестача повітря
- ком у горлі

Слухай своє тіло, воно говорить з тобою голосніше, ніж ти думає! Тривога живе не лише в наших думках, вона оселяється в усьому тілі. Напружені плечі, пришвидшене серцебиття, поверхнєве дихання, біль у животі чи тремтіння в ногах - усе це способи, якими організм повідомляє нам: «Мені потрібна підтримка!» Особливо в умовах тривалого стресу та воєнних подій важливо навчитися помічати ці сигнали. Чим раніше ми звернемо увагу на потреби свого тіла, тим легше зможемо відновити внутрішню рівновагу, запобігти виснаженню та подбати про своє ментальне здоров'я!

Твоє тіло - не ворог, воно просто намагається тебе захистити!

Тривога не зникає від того, що ми її ігноруємо. Вона стає тихішою тоді, коли ми помічаємо її сигнали, дбаємо про себе та даємо своєму тілу відчуття безпеки. Саме турбота про себе є першим кроком до внутрішньої рівноваги та ментального благополуччя!

ЩО ДОПОМАГАЄ?

- ✓ глибоке дихання
- ✓ рух і фізична зарядка
- ✓ тепло і турбота про себе
- ✓ прогулянки на свіжому повітрі
- ✓ відпочинок без провини
- ✓ підтримка близьких
- ✓ достатній сон і відновлення
- ✓ обійми та живе спілкування
- ✓ улюблена музика
- ✓ обмеження потоку тривожних новин

Слухай своє тіло! Воно завжди підказує, коли час зупинитися, перепочити та подбати про себе!

Пам'ятай, турбота про себе - це не слабкість, а важливий крок до внутрішнього спокою та ментального здоров'я!

Турбота про себе не розкіш, а необхідність!

Грошові винагороди ліцеїстам за перемоги у олімпіадах

Учні Наукового ліцею ЖДУ імені Івана Франка отримали грошові винагороди за високі досягнення в інтелектуальних змаганнях!

Чергові успіхи ліцеїстів стали підтвердженням того, що наполегливість, цілеспрямованість та любов до знань приносять заслужені результати. За свої досягнення грошовими винагородами були відзначені: Софія Корнелюк, учениця 10 класу; Анастасія Рассадкіна, учениця 10 класу; Максим Федорчук, учень 11 класу.

Висловлюємо вдячність викладачам і наставникам, які допомагають учням розкривати свій потенціал та досягати високих результатів.

За підготовку учнів до олімпіад з математики дякуємо Олександру Довгоп'ятому, доктору філософії, асистенту кафедри математичного аналізу, бізнес-аналізу та статистики, та Андрію Таргонському, спеціалісту вищої категорії, кандидату фізико-математичних наук, доценту кафедри.

За підготовку до олімпіади з інформатики висловлюємо вдячність Сергію Жуковському – заслуженому працівнику освіти України, кандидату педагогічних наук, доценту кафедри комп'ютерних наук та інформаційних технологій, учителю-методисту Наукового ліцею та керівнику гуртка.

Щиро вітаємо наших ліцеїстів із заслуженим визнанням їхніх досягнень! Бажаємо нових звершень, яскравих перемог та підкорення нових інтелектуальних вершин!

Пресслужба університету

Випуск бакалаврів

У житті кожної людини є миті, які стають символом завершення важливого етапу та, водночас, початком нового шляху. Миті, сповнені гордості, щирих емоцій, теплих обіймів, усмішок і віри в майбутнє.

Ми із радістю вітаємо наших випускників бакалаврату, які успішно завершили важливий етап свого життя та стали на крок ближчими до здійснення власних професійних і життєвих цілей.

За плечима залишилися роки, які неможливо виміряти лише кількістю вивчених дисциплін чи складених іспитів. Це роки знайомств, що переросли у справжню дружбу. Роки маленьких і великих перемог, хвилювань перед важливими подіями, щирих розмов після занять, підтримки у складні моменти та спогадів, які ще довго зігріватимуть серце.

Наш університет став простором, де формувалася характер, народжувалися амбіції, відкривалися таланти та зростала впевненість у власних силах. Тут були люди, які надихали, підтримували, допомагали рухатися вперед і залишили по собі приємний слід у пам'яті та у серці.

Дорогі випускники, попереду на вас чекає новий етап – сповнений можливостей,

викликів і звершень. Та, яким би не був ваш подальший шлях, пам'ятайте: тут завжди на вас чекатимуть.

Для університету ви ніколи не станете просто випускниками зі списку чи фотографіями в архіві. Ви назавжди залишитеся частиною його історії, його сьогодення і майбутнього.

Ми пишаємося кожним із вас. Віримо у ваші сили, таланти та майбутні перемоги. Нехай отриманий диплом стане не завершенням історії, а лише початком нової, ще більш цікавої та успішної.

Дякуємо, що були частиною нашої великої університетської родини. Нехай попереду у вас буде світлий, добрий і щасливий шлях! В добру путь!

Пресслужба університету

Фотозвіт за посиланням:

<https://www.facebook.com/photo?fbid=1630519225747389&set=pcb.1630535872412391>

Весняний семестр у Вільному університеті (м. Берлін)

Студентка групи 31Бд-Фнім ННІ іноземної філології Ольга Іванова, яка навчається за освітньою програмою «Німецька мова і література (переклад включно)», проводить весняний семестр поточного навчального року у Вільному університеті м. Берлін (Німеччина) за програмою академічного обміну Erasmus+.

Про студентське життя в Берліні Ольга, яка пройшла відбір для участі у програмі завдяки лідерській позиції в рейтингу своєї академічної групи, розповіла нам так: «Семестр у Вільному університеті Берліну став не тільки моєю мрією, яка здійснилася, але й цінним досвідом. Саме тут вивчення німецької та англійської вийшли на новий рівень, ставши не просто цікавим предметом, а інструментами дослідження історії та культури Німеччини, а також інших країн. Завдяки можливості самостійно обирати навчальні курси я відвідую заняття, які найбільше відповідають моїм інтересам та академічним цілям. Під час семінарів, дискусій і виступів з презентаціями я маю змогу не лише поглиблювати свої знання, а й отримувати безцінну мовну практику в міжнародному середовищі. Екскурсії та відвідування історичних місць є невід'ємною частиною програми, завдяки яким я можу заглибитися в матеріал і відчувати себе свідком історичних подій цього давнього, але такого сучасного міста. Поза парами моє життя сповнене цікавих подій,

зустрічами з привітними людьми з різних куточків світу. Турнір з шахів у гуртожитку, вечірка для студентів Еразмуса, подорож у Потсдам, фільми, додаткові екскурсії та інші, не менш яскраві епізоди залишаться в моїй пам'яті назавжди. Вони доповнили навчальний досвід і допомогли зрозуміти, що вчити мову – це не лише опанування граматики та словникового запасу, а й знайомство з новими людьми, їхнім способом мислення, традиціями та унікальною культурою.

Програма Erasmus+ повністю виправдала мої очікування і я щиро вдячна за можливість навчатися в столиці Німеччини, удосконалювати свої мовні навички, поглиблювати знання з інших дисциплін і здобувати досвід, який, безумовно, стане важливою частиною мого подальшого професійного шляху та особистого розвитку».

Бажаємо Ользі успішного завершення весняного семестру й щасливого повернення до рідного університету!

Пресслужба університету

VI Літня ботанічна школа

Традиційна VI Літня ботанічна школа у ЖДУ імені Івана Франка розпочала роботу на початку червня!

На кафедрі ботаніки, біоресурсів та збереження біорізноманіття знову панує атмосфера досліджень, відкриттів і захоплення світом рослин.

Учасники школи протягом трьох днів занурюватимуться у захопливий світ ботаніки та сучасної науки.

На школярів чекають цікаві лабораторні дослідження, практичні заняття, знайомство з особливостями будови та життєдіяльності рослин, а також інтерактивні квести, майстер-класи, вікторини та командні завдання.

Літня ботанічна школа – це чудова

школи видався надзвичайно насиченим та пізнавальним!

Учасники мали змогу відчувати себе справжніми дослідниками та зануритися у світ ботанічної науки. Під час лабораторних занять школярі досліджували різноманітність типів квіток представників родини Айстрові та вчилися визначати їхні характерні ознаки.

Також школярі самостійно виготовляли тимчасові мікропрепарати продихів рослин, досліджували їхню будову та функції.

можливість не лише поглибити знання з біології, а й відчувати себе справжнім дослідником, навчитися працювати з науковим обладнанням, розвинути екологічне мислення та знайти одну думку.

Попереду на учасників чекає багато цікавого, нові знайомства, незабутні враження та власні маленькі наукові відкриття.

Другий день VI Літньої ботанічної

Не менш захопливим став мікрохімічний аналіз золи рослин, під час якого учні виявляли кристали солей та знайомилися з особливостями їх утворення в рослинних тканинах.

Після справжнього наукового брейншторму на учасників чекав цікавий ботанічний квест. На різних станціях команди виконували пізнавальні завдання, демонстрували свої знання, кмітливість, спостережливість та вміння працювати разом.

Цей день подарував учасникам багато нових знань, позитивних емоцій та яскравих вражень. А попереду – ще більше цікавих відкриттів!

Останній день роботи VI Літньої ботанічної школи відзначився

плідною та змістовною програмою, яка об'єднала пізнавальні активності та урочисту частину закриття.

Діти взяли участь у заході «PLANT BATTLE», де в ігровій формі розв'язували тематичні завдання, впізнавали фрукти на дотик та запах, демонстрували логічне мислення, обізнаність та командну взаємодію. Активність проходила в теплій, доброзичливій атмосфері.

Приємним підсумком дня став розіграш лотерей та врученням подарунків. Кожен учасник отримав іменний сертифікат, а найактивніші з них були нагороджені цінними відзнаками.

Захід завершився на позитивній

ноті, подарувавши школярам цінні знання та приємні враження.

Щиро дякуємо за довіру, підтримку, активну участь та позитивні відгуки. До нових зустрічей!

Пресслужба університету

Фотозвіт за посиланнями:
<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1610008504465128&set=pcb.1610008711131774>
<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1610226784443300&set=pcb.1610233417775970>
<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1611070147692297&set=pcb.1611090794356899>

Свято Останнього дзвоника як привід для розмови

У Науковому ліцеї ЖДУ імені Івана Франка 29 травня відбулося свято Останнього дзвоника. Журналістки редакції вирішили поспілкуватися з ліцеїстами, дізнатися, чи сподобалось їм свято та які вони мають плани на майбутнє.

– Ваші враження про свято Останнього дзвоника?

Володимир Лукашевич: – Нормально, непогано, але дуже довге нагородження.

Анастасія Волкова: – Свято останнього дзвоника лишило по собі багато приємних та теплих емоцій. Для нас, десятикласників, завершився ще один навчальний рік, який був сповнений різними заходами, пригодами, викликами. Він залишив гарні спогади про себе. А для одинадцятих класів завершився довгий етап школи, і коли я дивилася зі сцени на наших учнів, було приємно спостерігати за їхніми усміхненими обличчями.

Катерина Фещенко: – Мені неймовірно сподобалася атмосфера та настрій свята Останнього дзвоника. Це була чудова подія, прикрашена гарними емоціями.

– Що найбільше запам'яталося або сподобалося сьогодні?

В. Л.: – Побачитися з кентами з інших класів.

А. В.: – Найбільше запам'яталися, звісно, наші випускники, їхня плідна праця над вальсами та піснями. Але десятикласники також відзначилися, отримавши таку кількість грамот за своє активне життя у нашому ліцеї.

К. Ф.: – Мені найбільше сподобалося дивитися на щасливі обличчя знайомих випускників та проживати з ними цей момент.

– Який предмет ви б із задоволенням назавжди скасували? А який би ввели?

В. Л.: – Біологію, бо має мало сенсу, громадянську освіту, бо програма відстала і без реформи не потрібна.

А. В.: – Я б не говорила про скасування предметів, адже кожен із них по-своєму важливий. Але, можливо, деякі дисципліни варто осучаснити або інтегрувати з іншими, щоб вони більше відповідали реальним інтересам і потребам учнів сьогодні. Натомість я із задоволенням підтримала б введення предмета, який допомагав би учням у повсякденному житті: розвитку комунікації, роботи в команді, фінансової грамотності та розуміння себе. Такий курс дав би практичні навички, які знадобляться незалежно від обраної професії.

К. Ф.: – На мою думку, кожен предмет у моїй програмі є важливим, проте я лише скоротила б кількість академічних годин з технологій.

– Куди плануєте вступати після закінчення ліцею?

В. Л.: – Не знаю. В ЖВІ батьки не

підписали.

А. В.: – Наразі мене цікавить сфера журналістики та медіа, адже люблю працювати з інформацією, спілкуватися з людьми й брати участь у різних проєктах. Остаточно з напрямом ще визначаюся, але розглядаю саме цю сферу як одну з пріоритетних.

К. Ф.: – Планую вступати на спеціальність «Право». Поки не визначилась, куди саме.

– За чим точно не будете сумувати після випуску?

В. Л.: – За парами.

А. В.: – Чесно кажучи, важко виділити щось конкретне. Навіть моменти, які здавалися складними чи вимагали багато зусиль, з часом стають частиною спогадів про ліцейне життя. Тому, думаю, після випуску сумуватиму за багатьма речами, а не шукатиму те, за чим не варто сумувати.

К. Ф.: – Чесно кажучи, мені важко назвати те, за чим я не сумуватиму після випуску. Натомість можу точно сказати, що неймовірно сумуватиму за своєю найкращою групою. 10В-ІП, ви the best.

– Якби була така можливість перенестися у часи назад, чи вступили б ви ще раз у Науковий ліцей ЖДУ імені Івана Франка?

В. Л.: – Так, вступив би.

А. В.: – Наразі подорожі у часі ще не вигадали, але якби я мала таку можливість, то мій вибір залишився б незмінним.

К. Ф.: – Я б обов'язково вступила в цей ліцей ще раз.

– Ким ви бачите себе через 5 років?

В. Л.: – Важливою геополітичною фігурою на північній півкулі планети Земля.

А. В.: – Через 5 років бачу себе студенткою та людиною, яка вже робить перші кроки у професійній діяльності. Я вже казала, що мене цікавить сфера медіа та комунікацій, тому не виключаю, що пов'яжу своє майбутнє з журналістикою або чимось схожим.

К. Ф.: – Через 5 років я бачу себе успішною дівчиною з великим багажем знань.

Єва Павленко, Софія Плаксіна

Освіта нової України 2.0

Випуск у Науковому ліцеї

Наш університет долучився до масштабної конференції «Освіта нової України 2.0», яка зібрала понад 500 учасників у Києві на базі Національного університету «Київський авіаційний інститут».

Захід відвідала ректор університету Галина Киричук, яка разом із колегами-освітянами, представниками бізнесу та держави долучилася до обговорення того, як зробити вищу освіту в Україні сучасною, комфортною та перспективною для молоді.

На локації працювала інтерактивна «Алея можливостей», де можна було на практиці протестувати технологічні розробки: від робототехніки та VR-симуляторів до цифрових агролабораторій і рішень у сфері кібербезпеки.

Під час панельних дискусій приділили увагу трьом ключовим темам: створенню якісного університетського середовища, обміну найкращими викладацькими практиками, а також співпраці з роботодавцями для подолання дефіциту кадрів.

Переконані, що саме через такий відкритий діалог ми зможемо дати студентам реальні перспективи для розвитку в рідній країні.

Пресслужба університету

Нові доктори філософії (PhD)

Сьогодні, 28 червня, особливий, визначний день для нашої університетської родини. Спільнота Житомирського державного університету імені Івана Франка щиро вітає молодих науковців, які успішно подолали тривалий, тернистий, але неймовірно захопливий шлях третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти та здобули ступінь доктора філософії (PhD).

Захист дисертації – це титанічна праця, безсонні ночі, наукові пошуки та беззаперечна перемога інтелекту. Ми пишаємося кожним, хто в цей непростий час продовжує розвивати українську науку та тримати освітній стрій.

Дипломи PhD отримали:

Андрій ТРОЦЕНКО – диплом доктора філософії зі спеціальності 053 Психологія;

Анна МАРЧУК – диплом доктора філософії зі спеціальності 053 Психологія;

Світлана БАЙНЯШОВА – диплом доктора філософії зі спеціальності 014 Середня освіта (за предметними спеціальностями);

Ігор СЛОБОЖАН – диплом доктора філософії зі спеціальності 032 Історія та археологія;

Андрій МАГАЛЕЦЬКИЙ – диплом доктора філософії зі спеціальності 032 Історія та археологія;

Марія ІГНАТЕНКО – диплом доктора філософії зі спеціальності 032 Історія та археологія.

Шановні доктори філософії! Нехай ці дипломи стануть не просто підтвердженням вашого високого наукового статусу, а потужним рушієм для нових грандіозних відкриттів, масштабних проєктів та професійних звершень. Бажаємо вам невичерпної енергії, натхнення, визнання у науковому світі та мирного неба для реалізації всіх планів!

Висловлюємо також щирі вдячність керівництву університету, науковим керівникам, членам спеціалізованих вчених рад та всьому професорсько-викладацькому складу за виховання нового покоління дослідників.

Разом до нових наукових вершин!

Інеса Новіцька

Сьогодні Науковий ліцей Житомирського державного університету імені Івана Франка перегорнув ще одну важливу сторінку своєї історії – 149 ліцеїстів 11-х класів отримали свідоцтва про повну загальну середню освіту та стали випускниками.

Цьогоріч Науковий ліцей випустив п'ять профільних класів: фізико-математичний; хіміко-біологічний; історико-правовий; два класи іноземної філології.

Високий рівень знань, наполегливість і прагнення до розвитку знайшли своє заслужене визнання. 29 ліцеїстів отримали свідоцтва про повну загальну середню освіту з відзнакою. Серед них:

14 випускників нагороджено золотою медаллю Наукового ліцею ЖДУ імені Івана Франка «За високі досягнення у навчанні»;

5 випускників отримали срібну медаль Наукового ліцею «За досягнення у навчанні».

Кращих учнів – призерів та учасників II і III етапів Всеукраїнських учнівських олімпіад, конкурсу-захисту науково-дослідницьких робіт МАН, а також інших всеукраїнських і міжнародних турнірів та конкурсів – відзначено Похвальними грамотами «За особливі досягнення у

вивченні окремих предметів».

Найактивніші ліцеїсти отримали Грамоти ЖДУ імені Івана Франка «За активну участь у житті Наукового ліцею».

Щиро вітаємо наших випускників із завершенням важливого етапу! Нехай здобуті знання, досвід і цінності стануть надійним фундаментом для майбутніх професійних і життєвих перемог.

Бажаємо впевнено крокувати до нових звершень, не втрачати жаги до пізнання та з гордістю нести звання випускника Наукового ліцею Житомирського державного університету імені Івана Франка. У добру путь!

Пресслужба університету

Фотозвіт за посиланням:
<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1631508578981787&set=pcb.1631571535642158>

Захисти дисертації

Захист дисертації — це не просто завершальний етап навчання в аспірантурі. Це підсумок багаторічної наполегливої праці, наукових пошуків, досліджень, сумнівів, відкриттів і професійного зростання. За кожною успішно захищеною дисертацією стоять сотні годин роботи, підтримка наукових керівників, колег і рідних, а головне — віра у власну справу.

Упродовж травня - червня 2026 року відбулося 11 захистів на здобуття ступеня доктора філософії. Наші аспіранти успішно презентували результати своїх досліджень, продемонстрували високий рівень наукової підготовки та зробили вагомий внесок у розвиток науки.

А сьогодні 6 з них вже отримали дипломи доктора філософії (PhD). Це не лише офіційне підтвердження здобутого наукового ступеня, а

й визнання професійної компетентності, дослідницької майстерності та готовності творити майбутнє науки й освіти.

Щиро вітаємо наших молодих науковців із цією визначною подією!

Бажаємо невичерпного натхнення, нових наукових звершень, успішної реалізації всіх задумів і впевненого професійного шляху.

Нехай звання доктора філософії стане лише початком великих відкриттів, сміливих ідей та вагомих досягнень! А нашим науковим керівникам

нових сміливих наукових ідей та сил їх зреалізувати і підготувати нове покоління науковців!!! Дякуємо Збройним Силам України за можливість навчатися, досліджувати та прославляти науку України!

Пресслужба університету

Дослідження якості освіти в умовах воєнного стану

Презентація результатів III етапу загальнодержавного моніторингового дослідження якості освіти в умовах воєнного стану відбулася 5 червня в Житомирі. Захід організовано Державною службою якості освіти України за підтримки міжнародних партнерів та провідних освітніх інституцій.

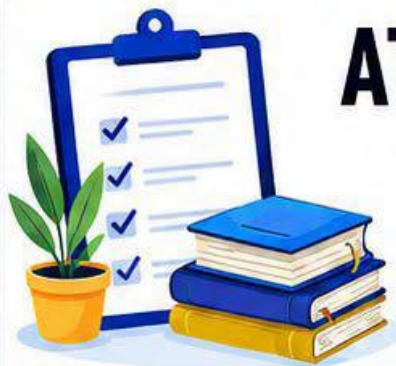
До зустрічі долучилися ректор Житомирського державного університету імені Івана Франка Галина Киричук та директор Наукового ліцею ЖДУ імені Івана Франка Віктор Рудницький.

Під час презентації учасники ознайомилися з ключовими результатами моніторингового дослідження, взяли участь у фахових дискусіях щодо трансформації освітнього середовища, ролі громади, школи та закладів вищої освіти у формуванні якісного освітнього простору.

Особливу увагу було приділено питанням освітніх втрат, забезпеченню рівного доступу до якісної освіти та впровадженню сучасних підходів до оцінювання результатів навчання.

Освіта, заснована на даних, — це освіта, що здатна відповідати на виклики часу. Такі зустрічі дозволяють не лише аналізувати результати, а й спільно шукати ефективні рішення для майбутнього української школи.

Пресслужба університету

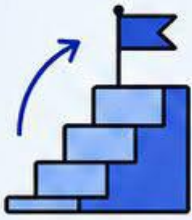

АТЕСТАЦІЯ ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ: 5 ВАЖЛИВИХ ЗМІН У 2026 РОЦІ

Автор ідеї: Тетяна Комишова

1 ПОСЛІДОВНІСТЬ ПРИСВОЄННЯ КАТЕГОРІЙ ТА ПЕДАГОГІЧНИХ ЗВАНЬ

Основне правило: кваліфікаційні категорії та педагогічні звання присвоюються послідовно.

Положення передбачає окремі випадки, коли атестаційна комісія може відступити від послідовності:

- ✓ за результатами високих професійних досягнень педагогічного працівника;
- ✓ якщо працівник з об'єктивних причин не пройшов атестацію у визначені строки;
- ✓ в інших випадках, передбачених розділом I Положення № 805, зокрема для:
 - осіб без педагогічної освіти за наявності відповідного стажу роботи;
 - педагогічних працівників, які мають освітньо-науковий / освітньо-творчий ступінь вищої освіти, науковий ступінь або вчене звання.

2 РОЗШИРЕНО ПІДСТАВИ ДЛЯ ПОЗАЧЕРГОВОЇ АТЕСТАЦІЇ

Позачергова атестація може бути проведена за наявності однієї з умов:

визнання переможцем, лауреатом фінальних етапів всеукраїнських, міжнародних, регіональних фахових конкурсів;

наявність освітньо-наукового / освітньо-творчого ступеня вищої освіти, наукового ступеня;

відновлення роботи в закладах освіти України після повернення з-за кордону;

відповідність вимогам до педагогічного звання, на яке претендує педагогічний працівник;

успішне проходження сертифікації.

У разі проведення позачергової атестації за ініціативою педагогічного працівника обсяг (тривалість) підвищення кваліфікації визначається відповідно до плану підвищення кваліфікації закладу освіти на відповідні роки.

3 УРЕГУЛЬОВАНО ПИТАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ТА АТЕСТАЦІЇ ПЕДАГОГІВ ЗА КОРДОНОМ

За рішенням атестаційної комісії педагоги, які під час воєнного стану працювали за кордоном, можуть:

- ✓ підтвердити отриману за кордоном кваліфікаційну категорію та педагогічне звання;
- ✓ отримати наступну кваліфікаційну категорію або педагогічне звання;
- ✓ після повернення в Україну підтвердити кваліфікаційну категорію та педагогічне звання без додаткового оцінювання.

Для цього подаються документи:

- довідка із закладу освіти, де працював педагог;
- витяг із наказу про створення атестаційної комісії та проведення атестації;
- атестаційний лист;
- витяг із наказу про присвоєння відповідної кваліфікаційної категорії, педагогічного звання.

Це не стосується закладів освіти, розміщених та зареєстрованих у державі-агресорі, а також держав, які підтримують агресію проти України, і закладів, що реалізують освітні програми таких держав.

4 ПЕДАГОГІЧНЕ ЗВАННЯ – ЗА ПОДАННЯМ АБО ЗАЯВОЮ

Педагогічне звання присвоюється педагогічному працівнику:

- ✓ за поданням педагогічної ради;
- ✓ або за особистою заявою педагогічного працівника.

5 УТОЧНЕНО ВИМОГИ ДО ПЕРШОЇ КАТЕГОРІЇ

Кваліфікаційна категорія «спеціаліст першої категорії» присвоюється педагогічному працівнику, який має:

- ✓ відповідний рівень освіти (освітньо-професійний ступінь фахового молодшого бакалавра / освітній ступінь вищої освіти молодшого бакалавра, бакалавра чи магістра (освітньо-кваліфікаційний рівень спеціаліста));
- ✓ стаж роботи на посадах педагогічних працівників не менше ніж 5 років.

ВАЖЛИВО!

Більшість змін спрямована на уточнення чинних норм та врегулювання окремих практичних питань атестації. Нових правил, які суттєво змінюють систему атестації, не запроваджено.

Інфографіку підготовлено на основі:

Положення про атестацію педагогічних працівників, затвердженого наказом МОН України від 09.09.2022 № 805, з урахуванням змін, внесених наказами МОН України від 13.03.2026 № 445 та від 06.04.2026 № 582.

Матеріал має інформаційний характер та містить узагальнений огляд основних змін. Для прийняття управлінських рішень рекомендуємо звертатися до чинної редакції нормативних актів.

Цикл занять для педагогів закладів професійної освіти

У межах реалізації міжнародного проєкту #ESTDEV «Інтеграція освіти підприємництва в систему професійно-технічної освіти України» з 15 квітня по 27 травня викладачі нашого університету **Наталія Мирончук, Валентина Ковальчук та Віта Павленко** провели цикл навчальних занять для педагогічних працівників закладів професійної освіти Житомирської, Львівської та Рівненської областей.

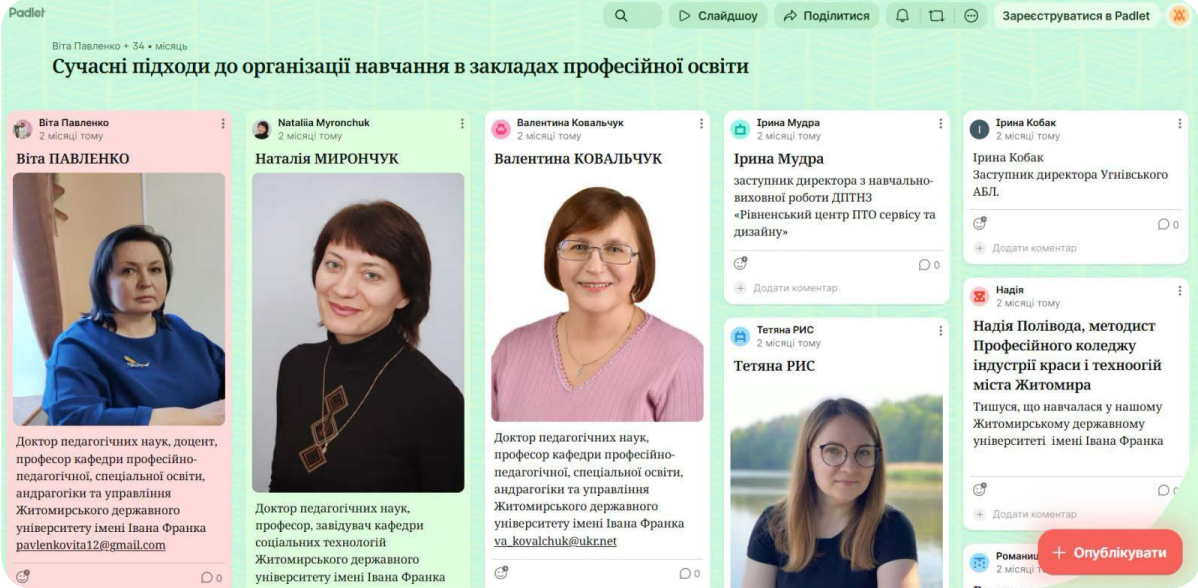
Програма курсу «Сучасні підходи до організації навчання в закладах професійної освіти» містила 7 тематичних модулів, спрямованих на вдосконалення професійної майстерності педагогів, ознайомлення з сучасними освітніми підходами та розвиток умінь інтегрувати підприємницьку компетентність у зміст професійної підготовки здобувачів освіти.

Учасники семінарів мали можливість не лише поглибити теоретичні знання, а й відпрацювати практичні інструменти організації навчання: аналізували педагогічні ситуації, розробляли навчальні матеріали, працювали з інтерактивними методиками та визначали можливості інтеграції підприємницької компетентності в освітній процес закладів професійної освіти.

Заняття проходили в форматі активної взаємодії, професійного діалогу та обміну досвідом. Підсумкова зустріч стала простором для рефлексії педагогічної практики та обговорення шляхів подальшого впровадження сучасних освітніх підходів.

Дякуємо всім учасникам за активність, професійний інтерес та готовність до впровадження сучасних освітніх підходів у практику закладів професійної освіти!

Пресслужба університету

Робоча онлайн-зустріч у межах проєкту ESTDEV

Робоча онлайн-зустріч викладачів ЖДУ імені Івана Франка **Наталії Мирончук та Валентини Ковальчук** із викладачкою професійної освіти **Таллінського університету Сір'є Ріккор** відбулася 23 червня.

Захід став черговим кроком міжнародної співпраці партнерів у межах проєкту ESTDEV та був присвячений аналізу результатів пілотування програми навчання для педагогів закладів професійної освіти «Сучасні підходи до організації навчання в закладах професійної освіти».

Учасники зустрічі обговорили зміст програми, використані методи навчання та особливості організації взаємодії зі слухачами в дистанційному форматі. Було презентовано результати залучення педагогів до різних видів навчальної діяльності, зокрема до колективних обговорень, групової роботи, інтерактивної взаємодії в чаті та виконання завдань за допомогою електронних застосунків і підсумкового практичного завдання.

Окремим предметом обговорення став досвід використання рефлексивних практик у професійному розвитку педагогів. Учасники зустрічі обмінялися спостереженнями щодо залученості слухачів, їхніх відгуків та освітніх результатів, а також визначили найбільш ефективні підходи до організації навчання в онлайн-середовищі.

За результатами обговорення було виокремлено сильні сторони програми та окреслено напрями її подальшого вдосконалення. Зокрема, наголошено на доцільності поєднання дистанційного та очного форматів навчання, що дасть змогу посилити практичну складову програми, розширити можливості для професійної взаємодії учасників і практичного опрацювання педагогічних підходів та методик.

Зустріч стала важливим етапом аналізу підсумків пілотування програми та вироблення рекомендацій щодо підвищення її ефективності й практичної спрямованості. Такі зустрічі сприяють зміцненню партнерства між українськими та естонськими колегами, забезпечують обмін кращими практиками та підвищують якість освітніх ініціатив, що реалізуються в межах проєкту ESTDEV.

Пресслужба університету

Журналістика – у трійці найпопулярніших професій, де заробітна плата вища за середній дохід по країні

Державна служба зайнятості пропонує дуже широкий перелік посад, на які можуть працевлаштуватися шукачі роботи. У 5,5 тисячах напрямів діяльності у всіх сферах економіки країни, представлені заробітні плати від мінімальної до 170 тисяч гривень за місяць. Державна служба статистики України нещодавно зазначила, що середня заробітна плата в країні у 2026 році становить 30,5 тис. гривень.

- Тому пропонуємо перелік найзатребуваніших професій, де заробітна плата вища середньої по країні, за даними Єдиного порталу вакансій Служби зайнятості.
- Журналіст.** Працівник, який спеціалізується на пошуку, обробленні і поширенні актуальної інформації за допомогою ЗМІ отримує орієнтовно 38 200 гривень. Особливо високі заробітні плати пропонують фахівцям цієї сфери в англомовних виданнях та військових частинах.
 - Інженер з програмного забезпечення.** Фахівець, який застосовує технічні принципи до проектування, розробки, тестування та супроводу комп'ютерних систем і програмного забезпечення заробляє 34 833 гривень. Найвищі зарплати пропонують спеціалістам рівня Senior/Lead у сфері ІІІ (AI), Machine Learning та Cloud Architecture.
 - Начальник зміни у промисловій галузі економіки.** Фахівець, який організовує безперебійний робочий процес та відповідає за виконання виробничого плану, дотримання технологічних стандартів, безпеку праці та управління персоналом має типову зарплату у розмірі 31 тисяча гривень. Найвищі зарплати пропонують професіоналам, які мають значний досвід роботи та навички керування великим колективом.
- Повний перелік вакансій дивіться на Єдиному порталі ДСЗ за посиланням (<https://www.dcz.gov.ua/job>)

За публікаціями Державної служби зайнятості

Переможець благодійного вечора боксу

Благодійний вечір боксу, організований Sxodka та Brothers Club пройшов 14 червня у місті Дніпро. Захід об'єднав талановитих і амбітних боксерів з різних куточків України. Поєдинки стали справжньою демонстрацією сили, витривалості, майстерності та спортивного характеру.

Іван Возний, студент 1 Сбд-ФКС групи факультету фізичного виховання і спорту, успішно представив Житомирщину та здобув впевнену перемогу у своєму поєдинку. У бою проти харків'янина Адама Купріянова Іван продемонстрував високий рівень підготовки та впевнено контролював перебіг поєдинку. За підсумками бою всі судді одноголосно віддали перемогу нашому студенту, підтвердивши його перевагу над суперником.

Іван представляє боксерський клуб «Ринг» та продовжує успішно виступати на боксерських аренах України, демонструючи наполегливість, дисципліну та справжній бійцівський характер.

Щиро вітаємо Івана Возного та його тренера — Сергія Дворніна — з вагомим спортивним досягненням!

Наполеглива праця, самовідданість та прагнення до перемоги вкотре стали запорукою успішного результату. Бажаємо нових перемог, яскравих поєдинків, міцного здоров'я та подальших спортивних звершень!

Пишаємось нашим студентом, який гідно представляє Житомирщину та український спорт!

Пресслужба університету

Перемога жіночої команди на Відкритому чемпіонаті

Відкритий чемпіонат Житомира з волейболу серед жіночих команд тривав з жовтня 2025 року по 2 червня 2026 року. За підсумками змагань жіноча збірна команда ЖДУ імені Івана Франка продемонструвала високий рівень підготовки та здобула почесне II місце.

Протягом чемпіонату наші волейболістки демонстрували майстерну гру, командну згуртованість, наполегливість та справжній спортивний характер. Цей результат став заслугою винагородою за систематичну працю спортсменок, тренерського складу та наставника команди — Миколи Саранчі, який доклав чимало зусиль до підготовки збірної та її успішного виступу.

Особливо приємно, що наші спортсменки були відзначені індивідуальними нагородами чемпіонату:

- краща гравчиня команди — **Ілона Свінцицька**;
- найкраща блокуюча чемпіонату — **Вероніка Савчук**;
- найкраща ліберо чемпіонату — **Анна Сіроштан**.

Ці відзнаки стали заслуженим визнанням їхньої майстерності, наполегливості та вагшого внеску в успішний виступ команди.

Пишаємось досягненнями наших спортсменок та бажаємо нових перемог, спортивного зростання й яскравих виступів на волейбольних майданчиках!

Пресслужба університету

Триразовий чемпіон з пара- легкої атлетики

Чемпіонат Житомирської області з паралежкої атлетики пройшов 11 червня у місті Звягелі. Змагання стали відбірковим етапом для формування збірної команди Житомирської області, яка представлятиме наш регіон на Чемпіонаті України з паралежкої атлетики, що проходить з 6 по 11 серпня у місті Кропивницькому.

Олексій Дегтяренко, студент 12 Мд-СОФК групи факультету фізичного виховання і спорту, продемонстрував високий рівень спортивної майстерності та виборов одразу три золоті нагороди!

Спортсмен здобув «золото» одразу у трьох дисциплінах: штовхання ядра; метання диска та метання списа.

Щиро вітаємо Олексія та його тренера — Володимира Сарницького — з блискучим виступом та бажаємо успішно пройти підготовку до чемпіонату України! Ці перемоги є результатом наполегливої праці, сили волі, цілеспрямованості та справжнього спортивного характеру.

Бажаємо нових рекордів, яскравих виступів та подальших перемог на всеукраїнському й міжнародному рівнях!

Пресслужба університету

Призер з кіокушинкай карате

Чемпіонат України з кіокушинкай карате — один із найпрестижніших національних стартів, що зібрав найсильніших спортсменів з усіх куточків країни, пройшов 30 травня у місті Кропивницький. Змагання стали справжнім випробуванням сили, витривалості та спортивного характеру.

Дмитро Зінчук, студент 21 Бд-ФКС групи факультету фізичного виховання і спорту, продемонстрував високий рівень підготовки та виборов бронзову нагороду у ваговій категорії до 65 кг серед спортсменів вікової групи U21.

Вагомим досягненням стало й те, що за результатами чемпіонату Дмитро увійшов до резерву збірної України з кіокушинкай карате. Це свідчення його наполегливої праці, спортивної майстерності та великого потенціалу для подальших успіхів на всеукраїнській і міжнародній арені.

Щиро вітаємо Дмитра та його тренера — Руслана Стукала — з вагомим досягненням! Саме професійне наставництво, наполегливі тренування та віра у власні сили стали важливими складовими цього успіху. Бажаємо нових спортивних звершень, яскравих перемог і підкорення нових вершин!

Пресслужба університету

Призерка зі спортивної аеробіки

Етап Кубка Світу зі спортивної аеробіки, який зібрав найсильніших спортсменів з різних країн світу пройшов 5–7 червня в місті Баку (Азербайджан).

Аліса Чобітько, студентка 31 Бд-ФКС групи факультету фізичного виховання і спорту, у складі національної збірної команди України успішно виступила на міжнародній арені та здобула почесне третє місце у фіналі в категорії «трійки» серед дорослих спортсменів (сеньйорів).

Цей результат став підтвердженням високої спортивної майстерності, наполегливої праці та справжньої відданості обраній справі.

Щиро вітаємо Алісу та її тренерів — Ларису Мохорт, Тетяну Ісакову та Оксану Степанюк — із блискучим результатом на міжнародній арені!

Пресслужба університету

Призер Кубка Європи з дзюдо

Кубок Європи з дзюдо серед юніорів проходив 21–22 червня в місті Берлін (Німеччина). Цей престижний міжнародний турнір зібрав найсильніших молодих спортсменів з різних країн Європи.

Олександр Мартинчук, студент 21 Бд-ФКС групи факультету фізичного виховання і спорту, продемонстрував високий рівень майстерності, витримку та справжній бійцівський характер, здобувши почесне 3 місце у ваговій категорії до 66 кг.

Цей результат є свідченням наполегливої праці, цілеспрямованості та відданості спорту, а також гідним представленням України на міжнародній арені.

Щиро вітаємо Олександра та його тренера — Віктора Кощавцева — із вагомим спортивним досягненням!

Бажаємо нових перемог, яскравих виступів, невичерпної мотивації та подальших успіхів на всеукраїнських і міжнародних змаганнях!

Пресслужба університету

31 травня 2026 року Новий бульвар нашого рідного Житомира перетворився на справжній епіцентр дитячих посмішок, творчості та натхнення. Тут відбувся масштабний фестиваль дитячих таборів «Літо разом», організований Управлінням у справах сім'ї, молоді та спорту Житомирської міської ради.

Понад 30 провідних закладів позашкільної освіти, приватних центрів та громадських організацій громади презентували свої літні програми. І, звісно, Житомирський державний університет імені Івана Франка не міг залишитися осторонь цієї важливої події!

На локації було презентовано Літній центр дозвілля та розвитку «Веселкова країна». Наш університет представляли студенти III курсу ННІ педагогіки (спеціальності «Початкова освіта» та «Дошкільна освіта»).

Майбутні педагоги розгорнули на Новому бульварі інтерактивний майданчик: вони радо знайомили батьків із програмою відпочинку у «Веселковій країні», консультували щодо організації корисного дозвілля для дітей Житомирської громади та на практиці демонстрували сучасні методики роботи з малечю.

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1606904308108881&set=pcb.1606921494773829>

У актовій залі центрального корпусу відбувся державний іспит здобувачів четвертого курсу спеціальності «Сценічне мистецтво»!

Кваліфікаційною роботою стала вистава «На крилах мрій» за казкою Анни Протолюк. Режисери-постановники – заслужені артисти України Петро Авраменко та Олена Заведія. Виставу студенти зіграли з великою віддачею та ширістю. Кожен показав себе з найкращого боку.

Це дуже сучасна казка, написана дитиною в реаліях війни в Україні. У ній збережено всю дитячу ширість і мрійливість, але водночас вона глибоко відгукується і сьогодні. Особливо зворушливо, що в цій історії, як і в нашому житті, світло обов'язково перемагає темряву.

Щиро дякуємо режисерам-постановникам Петру Авраменку та Олені Заведії, усім студентам-випускникам та глядачам за теплу підтримку. Нехай ці крила мрії несуть нас далі!

<https://www.facebook.com/photo?fbid=1615015603964418&set=pcb.1615023743963604>

На природничому факультеті стартував найяскравіший етап освітнього процесу – сезон літніх навчальних практик. Цей період об'єднав студентів трьох потужних спеціальностей: 091 Біологія та біохімія, 205 Лісове господарство та Н1 Агрономія.

Метою практики є трансформація отриманих в аудиторіях знань у реальні професійні кейси. Основними майданчиками для перших наукових та виробничих спроб стали навчально-дослідні ділянки агробіологічної станції університету та унікальні природні локації нашого регіону. Робота на агробіостанції та польові експедиції – це перша серйозна апробація сил, збір ексклюзивного фактичного матеріалу для майбутніх курсових та кваліфікаційних робіт та перших наукових статей здобувачів освіти університету. Поєднання академічної строгості та польового драйву загартовує командний дух студентства та формує нову генерацію фахівців, готових до сучасних викликів у сферах біології, агрономії, лісового господарства та екології.

Бажаємо здобувачам освіти (32 Бд-Біол, 28 Бд-Ліс, 1СБд-Ліс, 15 Бд-Агро) та їхнім наставникам (Галині Киричук, Ніні Корево, Вікторіві Мостепанюку, Марині Пацюк) сприятливої погоди, невичерпного натхнення та вагомих результатів під час підбиття підсумків польового сезону!

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1016414540976713&set=pcb.1016417797643054>

30 травня професор кафедри історії України Вікторія Венгурська взяла участь у черговому семінарі, організованому Центром міської історії (м. Львів).

Учасники робітні презентували доповіді та джерела на тему «Радянська людина і управлінська номенклатура» для майбутнього силабусу з вивчення одного з найбільш контрверсійних періодів нашої історії.

Учасники семінару, які представляють наукові та університетські заклади нашого міста, Києва, Львова, Харкова, Вінниці, Чернівців, Ужгорода, Ізмаїла та Луцька, запропонували цікаві підходи, презентували унікальні документи регіональних архівів, обговорили доцільність використання опублікованих джерел, наявні в сучасній історіографії методологічні підходи до вивчення проблематики, а також фільмографію, візуальні та інші матеріали.

Атмосфера відкритого наукового

діалогу, створена командою Центру міської історії, зокрема Богданом Шумиловичем та Іванною Черкович, сприяла змістовним дискусіям, обміну досвідом і формуванню нових дослідницьких ідей.

Такі зустрічі не лише поглиблюють міжінституційну співпрацю, а й

сприяють виробленню сучасних підходів до осмислення складних сторінок минулого, що є важливою складовою розвитку історичної науки та університетської освіти.

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1607119634754015&set=pcb.1607122038087108>

20–21 травня 2026 року у місті Кропивницький відбувся Командний чемпіонат України з легкої атлетики серед юніорів. Змагання зібрали найсильніших молодих спортсменів з усіх куточків України, які боролися не лише за нагороди, а й за право представляти нашу державу на міжнародній арені.

Студенти факультету фізичного виховання і спорту вкотре продемонстрували високий рівень спортивної майстерності, гідно представили Житомирську область та поповнили скарбничку своїх досягнень новими нагородами.

Олександра ЛЮБАНСЬКА, студентка групи 21 Бд-ФКС, показала блискучий результат одразу у кількох дисциплінах:

- чемпіонка України серед юніорів у бігу на 800 метрів з результатом 2:11,62;
- чемпіонка України в естафеті 4x100 м; результат команди — 47,68;
- чемпіонка України в естафеті 4x400 мкс.

Рінат ОСАДЧУК, студент групи 12 Бд-СОФк, показав гідний результат та увійшов до числа призерів чемпіонату України серед юніорів:

- бронзовий призер чемпіонату України у бігу на 110 метрів з бар'єрами.

Ці досягнення є результатом наполегливої праці спортсменів, їхньої цілеспрямованості, сили волі та щоденних тренувань.

Щиро вітаємо Олександру, Ріната та їхніх тренерів — Інну Євсєєву, Дмитра Денисова, Олександру Ледньову, Аллу Ледньову та Юлію Степанову — із яскравим виступом та високими спортивними результатами! Завдяки професіоналізму наставників, системній підготовці та наполегливості спортсменів ці перемоги стали можливими.

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1508143524440344&set=pcb.1508142521107111>

Здобувачі вищої освіти освітньої програми «Середня освіта (Географія)» відкривають для себе Житомир не просто як місто, а як живий географічний, історичний і культурний простір.

Маршрут навчальної екскурсії поєднав ключові локації, які формують обличчя міста:

- Замкова гора — місце, де відчувається подих історії та стратегічне значення рельєфу;
- Прапор України — символ сили, єдності та незламності, що надихає кожного;
- Водонапірна вежа — приклад інженерної думки та урбаністичного розвитку;
- Філармонія — культурне серце міста;
- Синагога, собори та костьоли — втілення багатоконфесійності та історичної різноманітності міста;
- Берег річки Тетерів — ідеальна локація для спостереження за природними процесами та ландшафтами.

Це була не просто прогулянка, а справжнє польове заняття, де теорія оживає на практиці: аналіз міського простору, взаємодія природи й людини, формування професійного бачення майбутнього вчителя географії.

Житомир вкотре довів: географія — це не лише карти, це про життя, середовище і нас у ньому.

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1541027701150195&set=pcb.1541032704483028>

Проект «STEM пригода – природа за один день» за підтримки управління у справах сім'ї, молоді та спорту Житомирської міської ради стартував 8 червня на природничому факультеті!

Проект реалізують у межах молодіжного гранту «ДіяТи» молода співробітниця кафедри зоології, біологічного моніторингу та охорони природи Вікторія Дмитрук разом із командою викладачів і студентів природничого факультету, які «закохані» у біологію та хімію, знають, уміють і можуть навчити цим наукам усіх – від малюків і до старшокласників і студентів!

Учасники проекту «STEM пригода – природа за один день», учні та учениці 5–9 класів знайомляться з природничими науками «на дотик» – через власний досвід, дослідження, експерименти, інтерактивні завдання.

Для них підготували чотири інтерактивні локації: «ЗооМікс», «Анатомічна експедиція: секрети людського тіла», «GreenLab» та WOW Хімія: «Магія в пробірках і бульбашках».

У день відкриття гості природничого факультету (ліцеї 12, 25, підлітковий табір) мали змогу:

- побувати на інтерактивній екскурсії в Музеї природи університету;
- дізнатися про те, як доглядати за тваринами нашого куточку живої природи і навіть потримати деяких з них в руках;
- самостійно приготувати мікропрепарат рослини та вивчити його під мікроскопом;
- зіграти в ботанічний Kahoot;
- дізнатись більше про будову людського тіла в унікальному кабінеті анатомії, виконати інтерактивні завдання і навіть виліпити з пластиліну моделі органів людини;
- дослідити хімічний склад продуктів харчування (так, хімія нас супроводжує скрізь!) і побачити феєричні хімічні досліди від професіоналів!

Сподіваємося, що участь в такому проєкті стане сходинкою до того, щоб біологія та хімія стали основою майбутньої професії, а серед сьогоднішніх школярів – майбутні студенти природничого факультету!

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1614906123975366&set=pcb.1614910280641617>

<https://www.facebook.com/reel/2422079294966243>

<https://www.facebook.com/reel/1340466604850261>

Збірна команда університету 23 травня взяла участь у змаганнях Житомирської стрітбольної ліги, в якій об'єдналися близько 20 команд із різних міст України.

У напруженій боротьбі наші спортсмени продемонстрували високий рівень майстерності, командну згуртованість та справжній спортивний характер, увійшовши до четвірки найкращих команд турніру та здобувши право зіграти у півфіналі.

На шляху до фіналу команда ЖДУ зустрілася з сильними суперниками — командами «Рентген» (м. Київ) та

«Полісся» (м. Житомир). Цього разу, попри достойну гру та запеклу боротьбу нашої команди, перемога залишилася за суперниками.

Підготовку збірної команди здійснювала викладач кафедри фізичної культури, спорту та національного спротиву Тетяна Кафтанова.

Вітаємо наших спортсменів із гідним результатом та бажаємо нових досягнень, яскравих матчів і майбутніх перемог!

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1515751420346221&set=pcb.1515752837012746>

Студенти природничого факультету спеціальностей Н1 Агрономія, 205 Лісове господарство та 091 Біологія та біохімія разом із викладачами кафедри ботаніки, біоресурсів та збереження біорізноманіття відвідали Державну установу «Житомирська фітосанітарна випробувальна лабораторія Держпродспоживслужби». Установа здійснює прийом зразків на проведення випробувань об'єктів регулювання, які імпортуються, експортуються та переміщуються в межах країни. Під час візиту фахівці лабораторії ознайомили студентів із проведенням фітосанітарної експертизи насіння та визначенням якості зерна.

У ході екскурсії студенти дізналися, які види досліджень та експертиз проводить лабораторія, ознайомилися з особливостями роботи її підрозділів і сучасним лабораторним обладнанням.

Для майбутніх фахівців це була унікальна можливість побачити, як теоретичні знання втілюються в реальну та надзвичайно важливу практичну діяльність.

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1018839860734181&set=pcb.1018843314067169>

Навчальні практики з організації туристичних подорожей, з готельно-ресторанного бізнесу та виробничої технологічної практики – важливий етап підготовки майбутніх фахівців зі спеціальності 242 Туризм і рекреація бакалаврського рівня вищої освіти.

Студенти ОП «Туризм» успішно проходять навчальні та виробничу практики, отримуючи цінний досвід у сфері

туристичної діяльності.

Під час навчальної практики здобувачі освіти ознайомлюються з особливостями роботи туристичних підприємств, вивчають туристично-рекреаційний потенціал регіонів, набувають навичок організації екскурсійних маршрутів та обслуговування туристів під керівництвом доцентів Інни Нестерчук та Анни Шестакової.

Виробнича практика дає можливість застосувати отримані теоретичні знання в реальній дійсності. Студенти працюють у туристичних агенціях, готельних комплексах, інформаційно-туристичних центрах та інших підприємствах галузі, удосконалюючи професійні компетентності, комунікативні навички та вміння працювати в команді.

Практична підготовка сприяє формуванню конкурентоспроможних фахівців, які готові до викликів сучасної туристичної індустрії та здатні ефективно реалізовувати себе у професійній діяльності.

Бажаємо студентам подальших успіхів, нових професійних досягнень та натхнення для розвитку туристичної сфери України!

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1543721237547508&set=pcb.1543721774214121>

Кафедра комп'ютерних наук та інформаційних технологій святкує чергову наукову перемогу. 12 червня було підбито підсумки Всеукраїнського конкурсу студентських наукових робіт «Інформаційно-комунікаційні технології в освіті», який проходив на базі Мелітопольського державного педагогічного університету імені Богдана Хмельницького. За результатами інтелектуальних змагань студент Микола Прийма продемонстрував високий рівень підготовки та був нагороджений Дипломом за почесне III місце.

Наставником молодого дослідника став доцент кафедри комп'ютерних наук та інформаційних технологій Олександр Кривонос. За успішне керівництво студентською науковою роботою, яка зайняла призове місце, Олександра було відзначено офіційною подякою від ректора МДПУ імені Богдана Хмельницького Наталі Фалько.

Пишаємося нашими талантами та їхніми наставниками! Щиро вітаємо Миколу Прийму та Олександра Кривоноса з цим чудовим результатом! Бажаємо не зупинятися на досягнутому та щоразу підкорювати все вищі наукові вершини.

готовки, виборовши почесну бронзу серед жінок у командній гонці.

Щиро вітаємо Марію та її тренера — Руслана Пархоменка — із вагомим спортивним досягненням!

Бажаємо спортсменці подальших успіхів, нових звершень, яскравих стартів та ще більше перемог на всеукраїнських і міжнародних змаганнях!

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1521723646415665&set=pcb.1521727689748594>

Дводенна екскурсія «Печери, палаци та спадок трипільців», яка була організована викладачами та студентами університету, відбулася 20-21 червня. У програмі були місця, які справді можна назвати «terra incognita» - гіпсові печери, давні капища та залишки минулої розкоші давніх дворянських родів. За два дні ми відвідали: печеру «Язичницьку» в с. Монастирок, печеру «Вертебу» - підземний музей трипільської культури, компактне та колоритне місто Борщів та Борщівський краєзнавчий музей, гіпсову печеру «Кришталеву», вечірній Кам'янець-Подільський,

казкові краєвиди впадіння річки Смотрич в Дністер (с. Другі Цвіклівці), палац Орловських в с. Маліївці, чарівний водоспад та древнє капище Перуна на території палацового парку.

Франківці відкривають світ!

Доеднуйтеся до нашої спільноти мандрівних франківців у Viber - <https://invite.viber.com/...>

Тримаймося разом! Усе буде Україна!

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1627254709407174&set=pcb.1627261036073208>

Вітаємо з перемогою!

Талановиті учениці 10-В класу Наукового ліцею ЖДУ імені Івана Франка Анастасія Волкова, Кіра Карпунець, Вероніка Січкачук, Єлизавета Лаговська, Катерина Фещенко та Каріна Ніколаєнко взяли участь в університетському конкурсі соціальної реклами, який проводив соціально-психологічний факультет, та виборили призове місце! Їх фільм «За здоровою молоддю – майбутнє України» отримав найбільше балів!

Ця відеоробота – коротке нагадування про те, що кожен сам обирає шлях, яким йти по життю. І лише правильний вибір - запорука щасливого майбутнього.

Посилання на фільм -

<https://www.facebook.com/100007830096724/videos/pcb.4414113962192897/2099750190585420>

В рамках відзначення Дня донора 14 червня в місті Житомирі відбулися змагання з пляжного волейболу, які об'єднали любителів спорту та активного способу життя.

У напруженій боротьбі команда, у якій було двоє студентів ЖДУ імені Івана Франка, продемонструвала високий рівень підготовки, злагоджену командну гру та спортивний характер, виборовши почесне II місце турніру. Гідно представили свій університет Денис Янчук — студент 32 Бд-СОФк факультету фізичного виховання і спорту, та Назар Хом'як — студент 12 Мд-СОУкр ННІ філології та журналістики.

Щиро вітаємо наших студентів та їх тренера-викладача кафедри фізичної культури, спорту та національного спротиву Валентина Бурковського із вагомим спортивним досягненням та бажаємо нових перемог, успішних стартів і підкорення нових спортивних вершин!

Висловлюємо подяку партнерам заходу за організацію та підтримку змагань: Міській федерації волейболу, компанії «Біофарма Плазма» та Управлінню у справах сім'ї, молоді та спорту Житомирської міської ради.

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1523361906251839&set=pcb.1523362322918464>

Захопливий двотижневий марафон «STEM пригода – природа за один день» фінішував 19 червня. Його успішно втілили викладачі та студенти природничого факультету за підтримки управління у справах сім'ї, молоді та спорту Житомирської міської ради в межах молодіжного гранту «ДіяТи».

Як це було в цифрах та фактах:

- 2 тижні драйву, експериментів та відкриттів;
- 12 шкіл Житомира та 4 дитячі і підліткові табори долучилися до проекту;

Вік допитливих учасників – від 7 до 16 років.

Що досліджували юні житомир'яни?

Наші викладачі та студенти перетворили природничу науку на справжню пригоду! Діти працювали в навчальних лабораторіях, досліджували світ під мікроскопом, вивчали експонати в музеї природи та гостювали в «живому куточку». Вони проводили власні хімічні експерименти, розгадували таємниці людського тіла в кабінеті

анатомії та захоплено спостерігали за феєричними шоу від професійних хіміків.

Фінальний акорд та поважні гості

Фінал проекту став особливим: учасниками проекту стали вихованці літнього табору «Веселкова країна» разом із колегами з ННІ педагогіки. Це був крутий тандем двох підрозділів ЖДУ імені Івана Франка! Атмосфера дитячого захоплення просто зашкалювала.

Також на закритті завітали в. о. міського голови Галина Шиманська та начальниця управління у справах сім'ї, молоді та спорту Ірина Ковальчук. Команда факультету отримала офіційну Подяку від міста — це надзвичайно приємне визнання нашої місії!

Щиро бажаємо кожному учаснику зберегти цей вогник допитливості. Нехай любов до науки стане основою вашої майбутньої професії!

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1643012291165637&set=pcb.1643014064498793>

Пізнаємо природні родзинки Житомирщини під час навчальної фізико-географічної практики! Студенти 1-3 курсів ОП «Середня освіта (Географія)» продовжують відкривати для себе унікальні природні та історико-культурні локації рідного краю.

Цього разу маршрут привів майбутніх географів до Коростишева – міста, відомого своїми гранітними кар'єрами та мальовничими ландшафтами. Учасники практики відвідали знаменитий Коростишівський каньйон, де мали змогу дослідити особливості геологічної будови Коростишівського гранітного масиву, вік якого перевищує 2 мільярди років. Вражаючи гранітні скелі, прозора вода та сосновий ліс створюють неповторний природний комплекс, що є популярним місцем відпочинку та цінним об'єктом для польових спостережень.

Також студенти побували біля затопленого кар'єру – озера Вороного, де ознайомилися з наслідками господарського освоєння території та особливостями сучасного використання природних ресурсів регіону. Не менш цікавою стала екскурсія до міського парку Коростишева та парку кам'яних скульптур. Тут гармонійно поєднуються історія, мистецтво й природа, а численні скульптурні композиції надають цьому місцю особливого колориту.

Навчальна практика – це чудова можливість не лише закріпити теоретичні знання, а й побачити на власні очі географічні об'єкти, дослідити природні процеси та відкрити для себе нові туристичні перлини України.

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1543880904198208&set=pcb.1543884474197851>

Студент ЖДУ ім. Івана Франка Максим Гринь — чемпіон Відкритого чемпіонату Угорщини U19 з сучасного п'ятиборства!

Відкритий чемпіонат Угорщини U19 з сучасного п'ятиборства пройшов 20 червня в місті Будапешт (Угорщина). Цей престижний міжнародний турнір зібрав перспективних спортсменів з різних країн Європи.

Максим Гринь, студент 11 Бд-ФКС групи факультету фізичного виховання і спорту, у складі юніорської збірної команди України продемонстрував високий рівень майстерності та спортивної підготовки, здобувши золоту медаль у командному заліку.

Ця перемога стала вагомим досягненням не лише для спортсмена, а й для всієї української команди, яка гідно представила нашу державу на міжнародній арені.

Щиро вітаємо Максима та його тренерів — Олексія Юрчака, Ернеста Яцика та Ольгу Шапову — із блискучим результатом! Бажаємо нових спортивних звершень, впевнених перемог, підкорення нових вершин та успішних виступів на всеукраїнських і міжнародних змаганнях!

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1527916255796404&set=pcb.1527915489129814>

Чемпіонат України з триатлону на спринтерській дистанції відбувся 19–21 червня у селі Кам'яниця Ужгородського району Закарпатської області. На цих змаганнях студенти факультету фізичного виховання і спорту вкотре продемонстрували високий рівень спортивної майстерності, витривалість та жагу до перемоги.

Ілля Гончарук, студент 21 Бд-ФКС групи, показав блискучий результат, впевнено подолавши дистанцію та виборовши золоту медаль серед юніорів, підтвердивши свій високий рівень підготовки та справжній спортивний характер.

Мер'ям Садигова, студентка 21 Бд-ФКС групи, проявила наполегливість, силу волі та

майстерність у боротьбі з сильними суперниками, здобувши бронзову нагороду серед молоді.

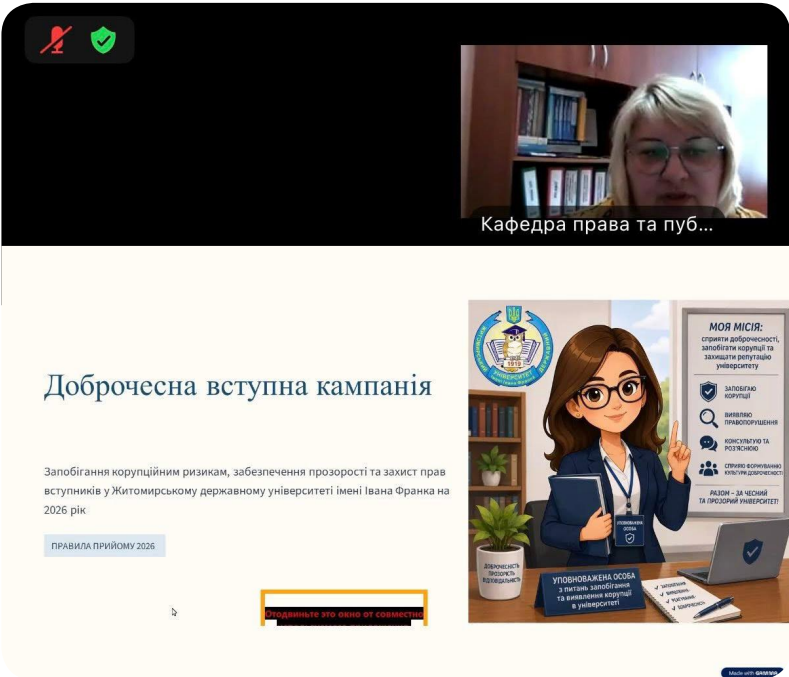
Щиро вітаємо Іллю та Мер'ям, а також їхніх тренерів — Наталію Кириллович, Віктора Генчікова та Руслана Садигова — з вагомими досягненнями! Їхня наполеглива праця, відданість

спорту та прагнення до розвитку стали запорукою цього успіху.

Бажаємо спортсменам нових перемог, успішних стартів, високих результатів та підкорення нових спортивних вершин!

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1530409742213722&set=pcb.1530412188880144>

Доцент кафедри германської філології та зарубіжної літератури Світлана Соколовська незмінно бере участь у прийомі делегацій німецьких міст Житомирською міською радою, яка відзначила її перекладацьку діяльність порядку у 2025 р.

Нещодавно під час прийому делегації з м. Дортмунд (Німеччина) Світлана Францівна була задіяна перекладом в межах надзвичайно інтенсивної дводенної програми візиту.

<https://www.facebook.com/photo?fbid=2235699503864676&set=pcb.2235699910531302>

Студенти 22Бд-Біол групи природничого факультету на біостанції провели практичне заняття на тему «Лікарські рослини – природне джерело здоров'я», присвячене вивченню лікарських рослин та їх значенню для збереження і зміцнення здоров'я людини.

Заняття відбулося на науково-дослідній ділянці кафедри ботаніки, біоресурсів та збереження біорізноманіття, де здобувачі освіти мали можливість детальніше ознайомитися з різноманіттям лікарських рослин, особливостями їх вирощування, цінними властивостями та напрямками практичного використання.

Під час заняття студенти не лише поглибили свої теоретичні знання, а й долучилися до практичної роботи: взяли участь у догляді за рослинами та висаджуванні нових екземплярів.

Такі заняття сприяють формуванню професійних компетентностей майбутніх біологів, розвитку дбайливого ставлення до рослинного світу та усвідомленню важливості збереження і раціонального використання природних ресурсів. Поєднання навчання з практичною діяльністю допомагає краще зрозуміти особливості вирощування лікарських рослин, розширює практичний досвід здобувачів освіти та підвищує інтерес до майбутньої професії.

Щиро дякуємо всім учасникам за активність, зацікавленість та плідну роботу!

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1027165926568241&set=pcb.1027167989901368>

Чому ми так любимо читати про жахливі злочини?

Популярність жанру true crime (від редакції-жанр нехудожньої літератури, подкастів і фільмів, в якому автор досліджує злочин і докладно описує дії людей, пов'язаних із злочинними подіями та постраждалих від них) в Україні стрімко зростає, попри те,

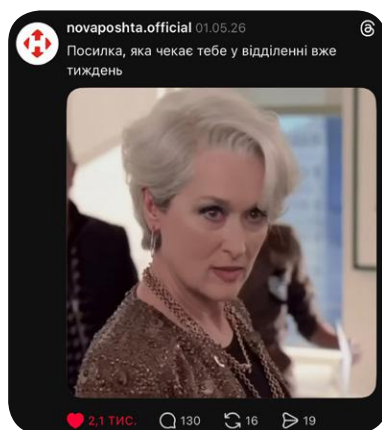
що в умовах війни реального насильства навколо й так заважає.

Цей парадокс пояснюється кількома психологічними та соціокультурними причинами. По-перше, це еволюційний механізм виживання: наш мозок прагне вивчати джерела небезпеки в повній безпеці під ковдрою. По-друге, це потреба в контролі: на відміну від хаосу реальності, детективні історії мають чітку структуру, де зло зазвичай покаране. Для жінок, які є основною аудиторією жанру, це також підсвідомий пошук «червоних прапорців» для власної безпеки.

Нарешті, український true crime має особливий контекст: через розслідування злочинів минулого суспільство переосмислює свою історію та руйнує тоталітарні міфи. Яскравим прикладом цього тренду є шалена популярність україномовних YouTube-каналів, як-от «Ковальський» чи «BLOGMAYSTER», які збирають сотні тисяч переглядів, детально аналізуючи темні куточки людської психіки, резонансні кримінальні справи та архівні таємниці.

Тому захоплення кримінальними історіями - це не ознака жорстокості суспільства, а своєрідна психотерапія, де через якісний контент ми шукаємо відповіді на складні моральні питання та отримуємо психологічну розрядку, переконуючись, що справедливість завжди перемагає темряву.

Ксенія Ільїна

«Tone of voice» (ToV) — це інтонація, з якою говорить бренд, причому завжди і всюди. ToV впливає на тексти в соцмережах, теглайни в аудіорекламі, назви кнопок у застосунку і навіть на те, як саппорт відповідає клієнтам. Tone of voice допомагає привернути увагу аудиторії — зачепити рідними для неї слівцями. «Ця особливість — частина характеру бренду, вона робить його впізнаваним і формує емоційний зв'язок із аудиторією» - зазначає SKVOT.

Якщо раніше компанія мала показати офіційність, статус та залишалась стриманою — зараз все навпаки. Аби бути «крутим», варто лишатись на одній хвилі з покупцем. В такому випадку бренду варто обрати дружню комунікацію. Часто сюди відносять іронію, меми, чи, навіть, пародії.

Соціальні мережі — чудове місце для поширення такого контенту. DataReportal повідомляли, що

Чому серйозні бренди почали жартувати?

Молодь починає ігнорувати традиційну рекламу. Отож бренди змушені починати комунікувати мовою, що буде розуміла потенційним покупцям. Саме тому з'являється поняття «Tone of voice» та потреба у тому, аби правильно обрати напрямок поширення реклами.

станом на 2024 рік в Україні переважають мобільні пристрої. На той час в нашій країні нараховувалось понад 29 мільйонів інтернет-користувачів. Оскільки соціальні мережі пристосовані більше для телефонів – контент поширюється швидше та якісніше. Головне, вдало обрати час, платформу та формулювання публікації. Меми вважаються однією з найлегших форм, особливо для брендів. Достатньо вдало підібрати візуал (картинку чи відео) та надпис, що відповідає бренду.

Прикладом можна взяти комунікацію Нової пошти у Threads. У час виходу фільму «Диявол носить прада 2», бренд вдало використав зображення та підпис про продукцію, якою займаються – відправка та збереження посилок. Результат – 69 тисяч переглядів, 2 тисячі лайків, 130 коментарів, 16 репостів, 19 поширень.

Як пише skillsetter у статті «Як створити щирий Tone of Voice продукту за 5 кроків»: «Гумор покращує запам'ятовування інформації, зближує, але підходить не всім. У деяких сферах, наприклад, медичній, жарти можуть бути недоречними. Ви повинні орієнтуватися на цільову

аудиторію, щоб знати, чи вона оцінить смішний тон. MailChimp – платформа автоматизації маркетингу для малого бізнесу. Компанія відповідає своїй цільовій аудиторії, якій підходить кумедний тон комунікацій. MailChimp використовує гумор у ToV через візуальний контент: у логотипі, картинках, малюнках. Подивіться на шрифт заголовків – він простий та несерйозний. На сторінці з помилкою 404 MailChimp ховається кінь. Якщо на нього натиснути, потрапите в гру HorseSnake. Навіть цей нюанс є частиною ToV, яка формує образ».

Сьогодні бренду вже недостатньо просто продавати товар чи послугу — важливо стати частиною інформаційного простору аудиторії. Саме тому компанії починають говорити мовою мемів, жартів та іронії, створюючи відчуття близькості з користувачами. У світі, де люди щодня бачать сотні рекламних повідомлень, перемагає не той бренд, який говорить найофіційніше, а той, який вміє викликати емоцію та залишатись своїм для аудиторії.

Ольга Присяжнюк

Хаотичний гумор як частина digital-реклами

Brainrot - стиль комунікації брендів, що базується на абсурдному, хаотичному та часто дивному гуморі. Його головна особливість - створення контенту, який виглядає нелогічним, перевантаженим мемами, іронією та випадковими фразами, але саме через це привертає увагу аудиторії. Брейнрот з англійської дослівно перекладається як «гниючий мозок». Поняття найчастіше використовується молодим поколінням: зумерами та альфами.

Молоде покоління проживає в еру розвитку соціальних мереж, що спеціалізуються на короткому, швидкому контенті, з активним привертанням уваги. Сюди можна віднести TikTok, Instagram Reels, Threads, X тощо. Для молоді жарти, меми, іронія та подібні жанри сприймаються більш щиро, аніж офіційна, традиційна комунікація брендів.

Brainrot-маркетинг допомагає брендам створювати ефект «свого серед своїх». Компанії використовують меми, абсурдні відео, самоіронію та навіть навмисно поганий монтаж, щоб виглядати ближчими до інтернет-культури та викликати вірусне поширення контенту.

Цитуючи матеріал Медіамейкер: «Виконавча директорка та стратег зі спільнот творців Bay Area Creator Economy Моніка Хан каже, що зараз бренди використовують брейнрот, щоб створити спільноту: «Гумор “брейнроту” є відповіддю на перенасичення “ідеальним” контентом в інтернеті, він оспівує непередбачуваність та абсурдність як нову форму творчої свободи. Творці та бренди приймають особливості інтернет-культури й ефективно використовують гумор “брейнроту” для створення спільноти. Це дає змогу глядачам відчувати себе частиною ексклюзивного клубу, де всі розуміють жарт».

Водночас такий стиль має і ризики. Надмірний хаос або спроби штучно вписатися в меми можуть виглядати неприродно та викликати критику аудиторії. Тому для успішного використання brainrot-маркетингу брендам важливо добре розуміти цифрову культуру та гумор своєї цільової аудиторії.

Ще однією особливістю brainrot-маркетингу є швидкоплинність трендів. Мем або формат, який був популярним сьогодні, вже за кілька днів може втратити актуальність. Через це бренди змушені постійно адаптуватися до нових тенденцій, швидко реагувати на інформаційний простір та активно взаємодіяти з аудиторією в режимі реального часу. Саме швидкість і вміння «бути в контексті» часто визначають успіх такого типу digital-комунікації.

«Урок тут такий: дійте вчасно, поки тренд не застарів. Якщо вже й долучатися, то в перші тижні, поки хвиля не досягла піка, адже життя трендів дуже коротке. «Великі культурні моменти, як цей, трапляються не щодня. Якщо ви бачите можливість, де ваш бренд може зіграти роль, вам потрібно діяти», — зазначив Джеймі Маркович, виконавчий креативний директор No Fixed Address», цитує його Медіамейкер у своєму матеріалі про набуття популярності «гниття мозку».

Ольга Присяжнюк

Діджиталізація і штучний інтелект у рекламі Житомирщини

У сучасних умовах реклама вже давно перестала виконувати виключно функцію передачі інформації про товари й послуги. Вона трансформувалася у складну цифрову систему комунікацій, у якій визначальними елементами стали передові технології, аналіз даних і використання штучного інтелекту. Процеси діджиталізації призвели до суттєвих переосмислень підходів до розробки та розповсюдження рекламного контенту: традиційні засоби, такі як білборди та друковані оголошення, поступаються місцем таргетованим кампаніям у соціальних мережах, автоматизованим маркетинговим платформам і персоналізованим рекомендаційним системам.

Вказані тенденції активно впроваджуються не лише у великих міських агломераціях, але й у регіонах України, зокрема на Житомирщині. Локальний бізнес разом із медійними структурами та рекламними агенціями все активніше інтегрують цифрові інструменти для ефективного просування своєї продукції й послуг. Елементи штучного інтелекту сприяють глибшому аналізу аудиторії, прогнозуванню поведінки споживачів і розробці інноваційних рекламних кампаній. Використання соціальних мереж, чат-ботів, генеративного контенту та рекомендаційних алгоритмів формує невід’ємну складову сучасної рекламної екосистеми регіону.

Розглянемо більш детально деякі приклади такої реклами. Приміром, мережа косметики GM, яка відкрила магазин у Житомирі, використала стратегію поєднання традиційного та сучасного. Зокрема, на відео reel, поширеному як реклама у соціальних мережах, основним елементом реклами є вишиванка - символ української культури. Водночас, автори поєднують традиційну тематику із сучасною цифровою подачею. На відео видно карту України з позначенням міста Житомира, що створює

прив’язку до регіону та формує відчуття локального бренду. Помітне використання ШІ-інструментів для обробки графіки, автоматичного дизайну й алгоритмічного просування контенту в соціальних мережах, втім, це лише робить картинку більш живою й насиченою.

Іншим хорошим зразком буде реклама спортивного клубу «Yes-sport», дизайн рекламного контенту якого базується на ключових принципах діджитал-комунікації: виразні контрастні кольори, масштабна типографіка, лаконічні повідомлення та динамічні зображення, згенеровані за допомогою ШІ. Використання вертикального формату вказує на адаптацію під Instagram Stories та TikTok - популярні платформи, які нині стали провідними інструментами для просування місцевого бізнесу, зокрема в регіоні Житомирщини.

Основний акцент сучасної реклами, беззаперечно, зроблено на візуальній складовій. До прикладу - крафтове виробництво хліба. Використання великих зображень хліба й натуральних продуктів формує у споживачів асоціації із якістю, домашнім виробництвом та природністю. Цей підхід характерний для цифрового маркетингу, де емоційне сприйняття товару набуває пріоритетного значення порівняно з об’ємними текстовими повідомленнями. Такий формат

передбачає мінімізацію інформаційного перевантаження, що узгоджується із загальними тенденціями цифрової комунікації. Основна ідея продукту передається максимально швидко, протягом декількох секунд, що відповідає динамічному характеру споживання контенту в цифровому середовищі.

Розглянуті приклади яскраво ілюструють, як навіть невеликі підприємства Житомирщини активно впроваджують сучасні цифрові технології у свої рекламні стратегії. Застосування етнічних елементів у синергії з діджитал форматами, створення мотиваційного контенту для сфери спорту чи акцент на емоційній подачі продуктів харчування свідчать про прагнення брендів наблизитися до своєї аудиторії та відповідати сучасним тенденціям онлайн-комунікації.

Реклама Житомирщини впевнено інтегрується у глобальне цифрове середовище, де гармонійно поєднуються локальна унікальність, інноваційні технології та можливості штучного інтелекту. Цей розвиток не лише трансформує підходи до просування продукції й послуг, але й створює нову комунікаційну культуру між брендами та споживачами в межах регіонального медіапростору.

Андрій Халінковський

Як ми ховаємося від реальності в музиці

Сучасне місто має свій унікальний дрескод, і його головним аксесуаром стали не сумки чи взуття, а бездротові навушники. Прогулянка вулицею, поїздка в метро чи робота в офісі - більшість із нас постійно перебуває в аудіоізоляції. Ми перетворилися на покоління «в навушниках», яке навчилася філігранно ховатися від навколишньої реальності в затишних куточках своїх плейлистів.

Світ навколо надто гучний, тривожний і хаотичний. Увімкнути улюблений трек або розслаблюючий лоу-фай - це найшвидший спосіб натиснути кнопку «пауза» для зовнішнього стресу, замаскувати шум залізобетонних джунглів і створити безпечний ментальний простір. Навушники перетворилися на своєрідний щит.

Ба більше, аудіосупровід дозволяє нам «кінематографічно» переживати власне життя. Зі звуками правильного саундтреку звичайна поїздка в автобусі перетворюється на сцену з глибокої драми, а ранкова кава - на початок надихаючого фільму. Ми не просто слухаємо треки, ми моделюємо свій емоційний стан, обираючи, що відчувати прямо зараз: агресивний біт для впевненості чи тужливу акустику для рефлексії.

Проте ця затишна ізоляція має й зворотний бік. Тікаючи у світ звуків, ми часто втрачаємо зв’язок із теперішнім моментом. Разом із шумом вулиці ми відфільтровуємо випадкові

розмови, спів пташок, шурхіт листя і, найголовніше, - можливість живого, спонтанного контакту з іншими людьми. Навушники сигналізують про закритість, і суспільство, де кожен у своєму «вакуумі», стає дедалі більш самотнім.

Ховатися в музиці - це прекрасне

мистецтво самозбереження. Головне, аби цей цифровий прихисток не став постійним місцем проживання, адже найвеличніші симфонії життя іноді звучать саме в тиші або в шумі реальному світу, який ми так наполегливо намагаємося заглушити.

Ксенія Ільїна

Штучний інтелект у маркетингу

Сьогодні штучний інтелект став головним трендом у маркетингу, проте за гучними заголовками про «революцію» часто ховається звичайний хайп. Щоб зрозуміти, де закінчується мода і починається реальна оптимізація бюджету, варто подивитися на сухі цифри та бізнес-процеси. ШІ дійсно забезпечує потужну економію в трьох ключових зонах: автоматизація рутинного контенту (швидка генерація базових текстів, адаптація креативів під різні формати), оптимізація медіабаїнгу (алгоритми аналізують Big Data та коригують ставки в Google Ads чи Meta в реальному часі, знижуючи «зливи» бюджету) та первинна підтримка (розумні чат-боти закривають до 70% звернень без залучення дорогих менеджерів). Це суттєво підвищує ROI та прискорює тестування гіпотез.

Проте автоматизація має приховані скелети. Якщо бренд сліпо копіює згенеровані рішення, він втрачає унікальність, а його маркетинг стає безликим, що в довгостроковій перспективі руйнує Brand Equity. Крім того, професійні інструменти та інтеграція API вимагають регулярних інвестицій, а ризики ШІ-«галюцинацій» можуть призвести до репутаційних криз, ліквідації яких коштують дорожче за заноюмлені на копірайтерів кошти. Також ШІ ефективний лише тоді, коли компанія має чисті власні дані - інакше алгоритми просто масштабують помилки.

ШІ - це не чарівна кнопка «гроші», а потужний важіль. Він не замінює стратегічне мислення, а реальна економія досягається не звільненням штату, а синергією: алгоритми забирають на себе рутину, а люди фокусуються на глибокій аналітиці, креативі та емпатії.

Ксенія Ільїна

«Цифрові» школи Швеції повертаються до паперу

Швеція визнала помилку і витратила €104 млн, щоб її виправити. Чому «цифрові» школи повертаються до паперу?

У 2009 році Швеція зробила те, про що мріяли багато країн — повністю замінила паперові підручники на планшети. Це вважалося проливом.

Але через 13 років результати шокували:

1. Рівень читання дітей впав з «високого» до «середнього» (рейтинг PIRLS).

2. Учні масово відволікаються на ігри та соцмережі замість навчання.

3. Вчителі б'ють на сполох: діти гірше концентруються, гірше пишуть і гірше запам'ятовують.

Що каже наука?

- Метааналіз 49 досліджень (2024) підтвердив: з паперу засвоюється на 25% більше інформації, ніж з екрану. Справа в «просторових підказках» — мозок запам'ятовує, де саме на сторінці була інформація.

- Норвезьке дослідження (2023) довело: рукописне письмо формує значно ширші нейронні зв'язки, ніж друкування на клавіатурі.

Що робить Швеція зараз?

1. Інвестувала €104 млн у паперові підручники (книга на учня з кожного предмету).

2. Припинила цифрове навчання для дітей до 6 років.

3. З 2026 — повна заборона телефонів у школах.

4. Повернула тихе читання та рукописне письмо як щоденну практику.

Важливий нюанс:

Швеція не відмовляється від технологій. Вона повертає баланс. Екрани — для старших класів та досліджень. Папір, книги та ручка

— для фундаменту. Норвегія, Данія та Нідерланди вже йдуть тим самим шляхом.

З мережі Інтернет

Комендантська година для телефонів — у Великій Британії проводять експеримент серед підлітків

У Великій Британії розпочали масштабне вивчення того, як соціальні мережі впливають на дітей і підлітків, повідомляє BBC News.

Йдеться не про одну ініціативу, а одразу про кілька паралельних експериментів, які мають дати відповідь на запитання, що давно хвилює батьків, і освітян: чи справді соцмережі шкодять дітям — і якщо так, то як саме.

ЯКІ ДОСЛІДЖЕННЯ ЗАРАЗ ПРОВОДЯТЬ У БРИТАНІЇ

Один із ключових експериментів — це урядовий пілот, у якому беруть участь близько 300 підлітків віком 13–17 років.

Протягом приблизно шести тижнів вони живуть у різних «цифрових умовах».

- Частині учасників повністю заборонили користуватися соцмережами,
- іншим — обмежили час до однієї години на день.
- Ще одна група має так звану «нічну

цифрову комендантську годину» — доступ до платформ блокується з 21:00 до 7:00.

- Водночас є й контрольна група, де підлітки користуються соцмережами без змін.

Дослідники не лише відстежують екранний час. Вони намагаються комплексно зрозуміти, як змінюється життя підлітків: чи краще вони сплять, чи легше їм зосереджуватися на навчанні, як змінюється їхній настрій і взаємини з батьками. Для цього використовують опитування, інтерв'ю та цифрові дані про користування пристроями.

Паралельно триває і більше наукове дослідження, у якому планують залучити близько 4 000 учнів віком 12–15 років. У цьому випадку частині дітей також обмежують користування соцмережами (до 1 години + нічне блокування), а частину залишають без змін, щоб порівняти результати. Вчені хочуть отримати ширшу картину — зокрема, як цифрові звички впливають на психічне здоров'я, самооцінку та соціальні зв'язки підлітків.

ДЛЯ ЧОГО ПРОВОДЯТЬ ЦІ ДОСЛІДЖЕННЯ ПРО ВПЛИВ СОЦМЕРЕЖ НА ПІДЛІТКІВ

Ці експерименти мають практичну мету: дати уряду і суспільству чіткі докази, а не лише припущення. Сьогодні багато дискусій про шкоду соцмереж

базуються на окремих дослідженнях або особистому досвіді, але цілісної картини поки що немає, розповідають автори статті.

Саме тому британський уряд хоче перевірити різні сценарії — від повної заборони до м'яких обмежень — і зрозуміти, що працює краще. Зокрема, чи допомагає обмеження покращити сон, чи зменшує тривожність і чи впливає на успішність у школі.

Як пояснюють урядовці, результати цих досліджень можуть стати основою для майбутніх рішень — наприклад, нових правил для технологічних компаній або рекомендацій для батьків і шкіл.

ЩО КАЖУТЬ КРИТИКИ ОБМЕЖЕННЯ СОЦМЕРЕЖ ДЛЯ ДІТЕЙ

Попри амбітність проекту, не всі впевнені, що обмеження — це правильний шлях. Частина експертів наголошує: проблема не лише в кількості часу, який діти проводять онлайн, а, насамперед, у тому, який контент вони споживають.

Також існує ризик, що підлітки просто знайдуть способи обійти обмеження — наприклад, через інші пристрої або акаунти. У такому разі реальний ефект від заборон може виявитися меншим, ніж очікується.

Крім того, дослідники нагадують, що соцмережі виконують ще й важливу соціальну функцію. Для багатьох підлітків саме соцмережі — це головний спосіб підтримувати дружбу,

особливо поза школою. Тому повна заборона може мати і негативні наслідки — наприклад, відчуття ізоляції.

Ще один аргумент критиків — брак довготривалих доказів. Саме тому нинішні експерименти і є важливими: вони мають заповнити цю прогалину і дати більш надійну відповідь.

ЯКІ КРАЇНИ ЩЕ РОЗГЛЯДАЮТЬ МОЖЛИВІСТЬ ОБМЕЖЕННЯ НА КОРИСТУВАННЯ СОЦІАЛЬНИМИ МЕРЕЖАМИ

Британія не єдина країна, яка намагається врегулювати вплив соцмереж на дітей. У світі формується ширший тренд.

Зокрема, Австралія уже ухвалила закон, який обмежує доступ до соцмереж для дітей до 16 років. В інших країнах, передусім у Європі, також тривають дискусії — від запровадження вікових обмежень до змін у самих платформах, наприклад, у роботі алгоритмів або дизайні стрічки.

Такі ініціативи свідчать, що питання цифрового добробуту дітей поступово стає частиною державної політики, а не лише темою для сімейних рішень.

За матеріалами BBC News

<https://osvitoria.media/news/komendantska-godina-dlya-telefoniv-u-velikij-brytaniyi-provodyat-eksperiment-sered-pidlitkiv/>

Цифрова розплата проти смартфонів у школах поширилася на Швецію

МАЛЬМЕ, Швеція (AP) — Швеція, яка давно вважається лідером у впровадженні цифрових технологій, має намір заборонити мобільні телефони в школах, починаючи з осені наступного навчального року, в рамках широкомасштабної міжнародної відмови від використання екранів у класах.

З 2023 року правочентристський коаліційний уряд скандинавської країни проводить політику, яка надає пріоритет більшому часу для читання та меншому часу перед екранами, особливо серед дітей дошкільного віку, надаючи перевагу книгам та іншим традиційним навчальним засобам.

Законодавець Йоар Форселл, голова комітету з питань освіти парламенту Швеції, заявив, що чиновники спостерігають зниження загального рівня вміння читати та писати у Швеції, особливо серед молодших учнів.

«Ми відмовляємося від екранів, бо вважаємо, що книги та більш традиційні способи навчання кращі для дітей», – сказав Форселл.

Плани Швеції є частиною ширшого зрушення та цифрової розплати зі смартфонами в школах по всьому світу після того, як країни обладнали свої кампуси ноутбуками, планшетами та навчальними додатками для учнів. Класи стали перенасиченими екранами, і все більша кількість батьків, вчителів та шкільних округів каже, що настав час скоротити витрати.

У скандинавських країнах Данія, схоже, має намір запровадити аналогічну заборону, як і Швеція, а закон, що обмежує використання мобільних пристроїв у школах Фінляндії, набув чинності минулого серпня. Інші країни, від Іспанії до Південної Кореї, вжили різноманітних заходів, починаючи від заборони мобільних телефонів у класах і закінчуючи обмеженнями на домашні завдання з використанням екранів.

Об'єднаний шкільний округ Лос-Анджелеса, другий за величиною шкільний округ у США, заявив, що заборонить використання екранів до другого класу, встановить щоденні обмеження на екранний час для кожного класу, заборонить YouTube та вимагатиме аудити всіх контрактів на освітні технології.

ВІДСТУПАЮЧИ ВІД ЕКРАНІВ

Технологічно просунута Швеція, де базується музичний стрімер Spotify та телекомунікаційний гігант Ericsson, має одну з найсучасніших цифрових систем освіти у світі. Але заборона на мобільні телефони має на меті сприяти створенню навчального середовища з меншою кількістю відволікаючих факторів, спираючись на обмеження щодо телефонів, які вже незалежно запровадили багато шкіл у країні з населенням понад 10 мільйонів.

Поряд із заборною, уряд цього року виділив 555 мільйонів шведських крон (59 мільйонів доларів) у рамках нового гранту на придбання підручників та посібників для вчителів.

Політика повернення до книг була спричинена зниженням рівня читання. Згідно з Програмою міжнародної оцінки учнів 2022 року, останнім дослідженням Організації економічного співробітництва та розвитку, 24,3% шведських дев'ятикласників не досягли базового рівня розуміння прочитаного. Цей показник лише трохи кращий за середній показник по Європейському Союзу, який становить 26,2%.

Магнус Хааке, доцент кафедри когнітивних наук Лундського університету на півдні Швеції, сказав, що навчання за допомогою фізичних матеріалів задіює моторно-сенсорну частину мозку дітей та «зміцнює всю систему».

Швеція також вживає заходів поза школою: її агентство охорони здоров'я надало батькам поради щодо того, як бути кращими взірцями для наслідування у використанні екранів, наприклад, мати вдома такі ж «зони без екранів», як і їхні діти.

ВІДМОВА ВІД МОБІЛЬНИХ ТЕЛЕФОНІВ ПОЗБАВЛЯЄ ВІДВОЛІКАЮЧИХ ФАКТОРІВ

У середній школі Мальме Боргарскола на півдні Швеції мобільні телефони вже заборонені під час уроків. Учні кладуть свої телефони в коробку, яку називають «Мобільним готелем», і забирають їх в кінці уроку.

«Коли у тебе є телефон, завжди є на що подивитися», – сказала 17-річна студентка Меліна Саллахі. «Це менше відволікає».

Однокласник Василій Степанович, якому також 17 років, сказав, що такі додатки, як ігри чи соціальні мережі, «цікавіші за навчання», додавши, що студенти можуть краще навчатися, збравши телефони.

Водночас кожному учню видають ноутбук. Але заступник директора школи Патрік Сандер сказав, що учням тепер не рекомендується використовувати їх на уроках, якщо вчителі не скажуть цього.

«Сьогодні ми бачимо, що поштовх йде в іншому напрямку», – сказав Сандер. «Ми відступили, дізнавшись, що письмо руками та олівцем допомагає запам'ятовувати».

Починаючи з минулого літа, шведські діти віком до 2 років

могли користуватися лише нецифровими матеріалами, такими як книги, а дошкільнята загалом не стикаються з вимогою використовувати цифрові навчальні інструменти. Нова навчальна програма, яка надаватиме пріоритет навчанню на основі книг, очікується у 2028 році.

РОЗБІЖНОСТІ ЩОДО ЦИФРОВОГО ОБЧИСЛЕННЯ В КЛАСАХ

Не всі в цій скандинавській країні підтримують відхід від цифрового навчання.

Шведська торгова асоціація Edtech Industry у своєму звіті зазначила, що 90% усіх майбутніх робочих місць, як очікується, вимагатимуть цифрових навичок. Відсутність цих знань може призвести до дефіциту кваліфікованих кадрів серед молодих шведів, браку інновацій у державному секторі та навіть до зростання безробіття, попереджається у звіті.

Пітер Карлссон, генеральний директор стартапу Imvi Labs з Мальме, який використовує гарнітури віртуальної реальності для тренування координації мозку та очей у дітей та дорослих, сказав, що не всі екрани заважають навчанню, і деяке програмне забезпечення є «критично важливим» для допомоги дітям з труднощами у навчанні чи читанні.

«Завдяки хорошим інструментам навчання може стати ефективнішим», – сказав він.

Але в Мальме Боргарскола мало хто переймається вивченням цифрових навичок. Одного травневого ранку учні схопилися за підручники та обговорювали історію Росії, готуючись до іспитів наприкінці року.

«Усі користуються цифровими пристроями у вільний час, тому я не думаю, що це те, чого слід навчати в школі», – сказала учениця Меліна Саллахі. «Мене це не хвилює».

Однокласник Аслан Ожан Кліджасан додав: «Нам набагато легше навчатися, коли ми використовуємо книги».

За матеріалами Associated Press

<https://apnews.com/article/sweden-school-mobile-phones-ban-screen-time-20a32f9bd9e2849a5ba76ef3fdc6e93e>

«Завдяки вам Україна звучить...»

Шановні колеги, у це професійне свято — вже четверте, яке ми зустрічаємо під звуки сирен — хочу сказати: завдяки вам Україна звучить. Завдяки вам світ знає правду. І завдяки вам ми всі тримаємося.

6 червня — символічна дата. Саме цього дня 1992 року нашу Спілку прийняли до Міжнародної федерації журналістів. Тоді незалежна Україна увійшла у світову журналістську спільноту. Сьогодні ця солідарність із міжнародними колегами стала нашою великою опорою — і моральною, і практичною.

ВАША МУЖНІСТЬ ВРАЖАЄ СВІТ

Останні місяці я мав честь представляти українську журналістику на міжнародних майданчиках — від Конгресів журналістських спілок Данії, Швеції та Німеччини до засідань у штаб-квартирах Міжнародної та Європейської федерацій журналістів у Брюсселі та Ради ООН з прав людини в Женеві. І щоразу я бачив глибоку повагу до вашої роботи.

Василя Мирошника із «Зорі», який долає маршрут, названий британською газетою «Daily Mail» «найнебезпечнішим газетним маршрутом у світі», знають тепер у Швеції. Анатолія Білоножка з «Миколаївських новин», який три роки

працює без нормального водопостачання, та годинами шукає питну воду замість новин, але не пропустив жодного випуску, згадують данські колеги. Світлану Карпенко з «Трудової слави», яка везе газети разом із рятувальниками до прифронтового Оріхова разом із хлібом, знають у всій Європі.

Коли 200 делегатів Конгресу німецьких журналістів спонтанно вирішили створити фонд підтримки українських медіа, навіть шкільна газета пожертвувала 200 євро. Президент Німецької спілки журналістів Міка Бустер сказав: «Жодна сума не була замалою. Ми хочемо продовжувати допомагати. Ми хочемо чути ваші історії».

СВІТ ЧУЄ ВАШ ГОЛОС

Завдяки спільній роботі з Free Press Unlimited ми створили англomовне видання «Frontline Press», яке розповідає світові про феномен української прифронтової преси. Це видання поповнило архів Міжнародної федерації

журналістів разом із газетою «Ворскла» з Сумщини — як свідчення стійкості української журналістики для майбутніх поколінь.

БОРЕМОСЯ ЗА КОЖНОГО

Сьогодні в російському полоні перебуває 31 цивільний представник медіа. Ірина Левченко, Дмитро Хилюк, Ірина Данилович, Владислав Єсипенко — ми пам'ятаємо кожне ім'я. Під час зустрічі з Апостольським Нунцієм в Україні я передав оновлений список полонених журналістів, і Святий Престол підтвердив готовність використовувати дипломатичні канали для їх звільнення.

Трагічна загибель Вікторії Рощиної в російському полоні — це рана, яка болить усієї спільноті. Посол Ватикану сказав: «Я молюся за неї».

Водночас ми радіємо за Нарімана Джелєля, який після звільнення з полону став Послом України в Туреччині. Його слова в нашому Центрі журналістської солідарності: «Від імені всіх ув'язнених журналістів дякую за підтримку. Журналісти важливі!»

ПІДТРИМКА, ЯКА НАДИХАЄ

Сьогодні виживання незалежних медіа стало завданням не те що «з зірочкою», а з двома чи навіть трьома зірочками. Глобальні виклики цифрової ери накладаються на український воєнний контекст і множаться на важкий пострадянський спадок. Але ми не здаємося.

32 прифронтові газети відродилися завдяки нашій спільній роботі. Наші Центри журналістської солідарності надали допомогу сотням колег — від захисного спорядження до правової підтримки. Ця модель вже запроваджується в інших регіонах з війнами — у секторі Газа — за українським зразком.

Завдяки міжнародній солідарності ми підтримали сотні українських медійників. Данська та норвезька спілки журналістів профінансували роботу Центрів солідарності, коли весною припинилося фінансування ЮНЕСКО. Німецькі журналісти зібрали кошти для дванадцяти прифронтових газет. Представники швейцарського фонду Fondation Hirondelle, який підтримує українські медіа з перших днів війни, символічно відкрили офіс у Києві.

Але найголовніше — ми підтримуємо не кабінетну журналістику, а польову. Коли про те, чим живе Україна, пишуть не з віденської кав'ярні, а пробираючись польовими дорогами під обстрілами в полях Харківщини. Коли на обрії в журналіста — не краківські ратуші, а градірні захопленої ворогом Запорізької АЕС. Саме таким журналістам і таким редакціям ми допомагаємо насамперед.

ДОКИ Є МИ — Є ПРАВДА

У штаб-квартирі Європейської федерації журналістів у Брюсселі висить наш український прапор з підписами колег із прифронтових регіонів. Це нагадує європейським партнерам: Ukrainian journalists are important. Журналісти важливі.

Світ намагається звикнути до «втоми від України». Але поки ви продовжуєте працювати під обстрілами, поки верстаєте номери під звуки сирен, поки доставляєте газети власноруч у села біля лінії фронту — Україна не зникне з перших шпальт світових медіа.

Ваші слова, ваші репортажі, ваша правда — це те, що тримає світ поруч із нами. Як сказав Василь Мирошник: «Доки наша газета друкується українською, росія не може претендувати на цю землю».

ДОРОГІ КОЛЕГИ!

Ми всі розуміємо: справжні титани сьогодні — це наші військові, які на передовій щодня боронять не лише землю, а й нашу свободу слова. Глибока шана нашим захисникам — вони наші справжні герої, завдяки яким ми маємо можливість виконувати свою місію.

Колеги-журналісти, ви працюєте там, де інші евакуюються. Ви несете світло правди туди, де намагаються поширити темряву брехні. Ви доводите всьому світові, що українська журналістика — це не просто професія, це місія служіння своєму народові.

Зі святом вас, мої дорогі колеги! Нехай ваші слова і надалі будуть сильнішими за ворожі снаряди!

Сергій Томіленко,

Голова Національної спілки журналістів України, Член Керівного Комітету Європейської федерації журналістів

РОЗДУМИ ДО ДНЯ ЖУРНАЛІСТА

Щороку 6 червня в Україні відзначають День журналіста - професійне свято працівників медіа. Воно було започатковане у 1994 році на честь вступу Національної спілки журналістів України до Міжнародної федерації журналістів.

Напередодні Дня журналіста ми поспілкувалися зі студентами (початкуючими журналістами), викладачами кафедри журналістики та нинішніми журналістами, представниками різних видів медіа, щоб дізнатися, що для них означає професія журналіста, які виклики сьогодні стоять перед медіа та чому ця справа залишається важливою й актуальною. Ми їм поставили чотири запитання:

- 1. Чому Ви вирішили стати журналістом?**
- 2. На Вашу думку, чому професія журналіста сьогодні є важливою для суспільства?**
- 3. Як змінилась журналістика під час війни?**
- 4. Що для вас означає День журналіста і чому варто відзначати це професійне свято?**

Анастасія Скородинська, студентка II курсу ЖДУ імені Івана Франка, SMM-менеджер проєкту «FlightClub».

1. Насправді, у мене ще зі школи було загострене відчуття справедливості та бажання щось змінювати у своєму маленькому світі, в якому я на той час знаходилася. Мається на увазі школа, родина, село, в якому я проживала. Пізніше ці бажання скомбінувалися з умінням писати, і вийшло так, що, коли прийшов час подавати документи до університету, я підбирала таку професію, в якій важливі вищезгадані якості. Так і вийшло, що під мої критерії ідеально підійшла професія журналіста.

2. Всі професії важливі для суспільства, тому що всі ми залежимо одне від одного. А журналісти існують для того, щоб висвітлювати суспільно важливі події, інформувати населення та інколи давати копняка місцевій владі, щоб відбувалися дії для покращення життя суспільства. Але все ж головна роль журналіста – інформувати, а це важливо для будь-якого суспільства, незалежно від рівня обізнаності та соціального статусу.

3. Наразі журналістика переживає доволі складні часи, тому що змінилося майже все, до чого більшість звикла. Змінилася форма подачі інформації, змінилися деякі стандарти, і часто журналістам доводиться обирати між оперативністю та сенсаційністю, з одного боку, і гуманністю та моральними цінностями - з іншого. І хтось робить крок у бік людяності, а хтось іде все далі і далі від неї. Добре це чи погано? Вирішувати залишається тільки суспільству.

4. День журналіста для мене нічого не означає. Не треба шукати символізм і урочистість там, де її немає. Зазвичай, такі професійні свята сприймають як привід гульнути. А, насправді, в такий день потрібно згадувати і вшановувати людей, які боролися і борються за справедливість, чесність та незалежність медіа від органів влади.

Денис Томко, студент II курсу ЖДУ імені Івана Франка, оператор-монтажер телеканалу “СК1”.

1. Я вирішив стати журналістом тому, що я хочу доносити до людей правдиву інформацію, щоб вони були в курсі реальних подій.

2. Професія журналіста важлива, тому що її не зможе замінити ніякий штучний інтелект, як думає більшість. Штучний інтелект не зможе поїхати на місце події та зробити репортаж. Також наша професія важлива тим, що ми висвітлюємо події, які відбуваються серед нашого суспільства.

3. Під час війни журналістика тільки продовжує розвиватись: з'явилося більше нових, цифрових медіа. Також з'явилися медіа вузькопрофільні, для військових, що, на мою думку, є необхідним в часи війни.

4. Це день, коли журналіст може зрозуміти, що його професія справді важлива і він робить корисну справу.

Руслан Гашимов, студент III курсу ЖДУ імені Івана Франка, комунікаційний експерт з обслуговування в компанії «Vodafone».

1. Вважаю це внутрішнім покликанням. З дитинства мене приваблював екран ТБ та легкі на підйом люди в костюмах, їх загальна атмосфера. Здавалося, що від новин, які вони розповідають, залежить усе. Також це постійне бажання коротко доносити людям перевірену і достовірну інформацію. У світі, де багато брехні та маніпуляцій - хочеться сіяти істину.

2. Сьогодні, як ніколи, суспільство потребує перевірених новин, а без журналістів їх просто не буде. Через війну ми зіткнулися з величезною кількістю фейків та оманливої інформації, часто вирваної з контексту. Тому для цього й існують журналісти: шукати, попри все, правду.

3. По-перше, журналісти, як і всі українці, на собі відчули війну. Вони одні з перших пішли добровольцями у лави ЗСУ, щоб показувати війну такою, як вона є. Мета одна: достукатися до світу. Створено безліч журналістських текстів, фото та відеоматеріалів про сучасні реалії людьми, які, часто ризикуючи власним життям, писали, знімали та монтували матеріал іноді просто неба. Серед журналістів є й ті, хто загинув, захищаючи нас.

По-друге, журналісти почали інакше «бачити». Якщо раніше багато матеріалів не виходило, бо були ті, хто забороняв це робити, то сьогодні навпаки - значно більше матеріалів, більше раніше недоторканих тем. І, звичайно, оперативність, адже за лічені секунди ти можеш повідомити про те, що трапилося.

4. День журналіста для мене - про гордість, силу. Відзначати варто, бо у суспільства мають бути на слуху живі приклади чесних людей. А ще – пам'ятати тих, хто, ризикуючи власним життям, писав.

Людмила Давидова, викладач кафедри журналістики, реклами та PR.

1. Журналістика у нашій родині спадкова справа. Мій батько упродовж багатьох років працював спортивним кореспондентом. Перший авторський гонорар я отримала ще у шкільні роки, коли проходила практику в газеті «Житомирський вісник», працювала з листами читачів, отримувала нескладні редакційні завдання. Проте, після закінчення школи обрала інший фак, а

повернулась до журналістики у 2001 році, коли мене запросили працювати в газеті «Вечірній Житомир». Згодом були видання «Орієнтир 6+1», «Футбол Полісся», «Наш дім», інформаційні агенції та ін.

2. Професія журналіста була важлива завжди. Сучасна журналістика стала більш оперативною завдяки новітнім технологіям. Журналісти виконують важливу суспільну функцію контролю за діяльністю влади, бізнесу та інших впливових структур, проводять резонансні журналістські розслідування, виявляють і оприлюднюють випадки корупції, зловживань чи порушення прав людини.

3. Суттєво зріс рівень відповідальності журналіста за достовірність інформації, адже будь-яка помилка або неперевірене повідомлення можуть зашкодити безпеці військових та цивільних. Сьогодні журналіст не лише інформує суспільство, а й документує воєнні злочини. Важливою є щоденна робота зі спростування фейків, дезінформації, зросла роль цифрових медіа та соціальних мереж.

4. Відзначати чи ні – кожен вирішує для себе сам. Коли я тільки починала працювати, День журналіста урочисто відзначали на обласному рівні з традиційними промовами і врученням відзнак. Сьогодні 6 червня для мене – це нагода зустрітись з колегами за традиційною кавою на Михайлівській. І, звісно, обов'язково цього дня вітаю з Днем журналіста батька, бо саме йому завдячую вибором справи, якій присвятила багато років.

Валерій Башманівський, завідувач кафедри журналістики, реклами та PR, викладач.

1. Журналістика, реклама та PR для мене - це не просто професії, а спосіб бачити світ і розповідати про нього чесно. З дитинства мене приваблювала сила слова, уміння комунікувати, логічно доводити свою думку, бачити реальну, а не романтичну картину життя. Вирішальним стало усвідомлення, що медіафахівець - це не спостерігач, а активний учасник суспільного діалогу.

2. В епоху інформаційних воєн і масових фейків журналіст виконує роль орієнтира в хаосі - він перевіряє факти та пропонує фрагменти реального життя суспільства. Без якісної журналістики громадяни втрачають здатність приймати обґрунтовані рішення - від виборчих кампаній до власної безпеки. Журналіст є вагомим складовою між подією та суспільством: він не лише передає інформацію, а й надає їй контекст і сенс. В умовах нападу росії на Україну ця роль набула особливої ваги - журналісти рятують життя людей, повідомляючи про загрози, евакуацію та допомогу. Суспільство без незалежної журналістики - це суспільство без історії, без свого голосу і без можливості захистити власні інтереси.

3. Війна прибрала з журналістики все другорядне й оголила її суть: вчасна і точна інформація - це питання виживання. Медіа почали працювати в умовах постійної небезпеки, втратили колег і це вимагало абсолютно нової психологічної стійкості від кожного члена команди. Змінився і формат: Telegram-канали та коротке відео витіснили довгі матеріали як основний канал оперативної комунікації з аудиторією. З'явилась нова відповідальність - не лише інформувати, а й не нашкодити: публікація неперевіреного повідомлення може коштувати чийогось життя. Водночас, війна підняла суспільну довіру до журналістів, які залишилися на місцях і продовжують працювати, - люди побачили реальну ціну цієї професії.

4. День журналіста - це, насамперед, день вдячності тим, хто щодня вибирає правду замість зручності та безпеку аудиторії замість власного спокою. Для мене це привід зупинитись і згадати медіафахівців, які загинули, виконуючи свою роботу, - тих, чиє місце у редакціях більше не займе ніхто. Це також день, коли варто чесно говорити про проблеми самої журналістики: залежність від власників, самоцензура, дефіцит кадрів. Святувати це свято важливо ще й тому, що воно нагадує суспільству: якісна журналістика існує не сама по собі - її треба підтримувати, читати, захищати.

Катерина Дюжева, викладач кафедри журналістики, реклами та PR.

1. Я вирішила стати журналістом не відразу. Спочатку я здобула педагогічну освіту і отримала кваліфікацію «вчитель мови та літератури». Але паралельно мала спеціалізацію «Редагування освітніх видань». Вивчаючи спецкурси з редагування, вперше зіткнулася з написанням журналістських матеріалів. Це був несподіваний досвід і цікаве відчуття! Тоді ж спробувала підпрацювати кореспондентом. Потім мала досвід роботи коректором,

менеджером, помічником бухгалтера, репетитором. Але журналістикою тоді вже цікавилася постійно. А далі здобула другу вищу освіту за спеціальністю «Журналістика». Стала членом Спілки журналістів України. Наразі викладаю дисципліни журналістського циклу.

2. Під час війни у суспільства з'явилася природна захисна реакція у вигляді недовіри до того, що повідомляють у медіа. І саме професійні журналісти, які дотримуються стандартів журналістики та норм журналістської етики, спроможні розбити оту кригу, панцир недовіри суспільства до медіа. Ось чому так важливо доносити до аудиторії правдиву та вичерпну інформацію, подану щиро та незаангажовано, з уникненням будь-яких спроб маніпуляції. Це важко. Робота журналіста зовсім нелегка. Але коли вона виконується якісно, журналіст повною мірою служить людям, реципієнт отримує від наданої інформації лише користь.

3. Журналістика є віддзеркаленням стану суспільства в усі часи. Тому таке потрясіння для суспільства, як війна, ніяк не могло оминути журналістику. Змінилися люди, змінилося сприйняття явищ та понять, змінилася аналітична діяльність журналістів. Збирати інформацію стало складніше, доступ до неї отримати подекуди важко зі зрозумілих причин. Змінилася провідна тематика новин – війна і все дотичне до неї стало ключовим інформаційним приводом. Змінився і моральний бік професії. Стільки людського горя доводиться пропускати крізь себе журналістам під час комунікації із членами суспільства, що часто постає питання «як це взагалі можливо?».

4. День журналіста для мене - це нагода відзначити людей, які щодня шукають правду та допомагають формувати громадську думку. Це професійне свято варто відзначати, адже якісна журналістика є індикатором демократичного суспільства та свободи слова.

Вікторія Левківська, фотографія ЖФК «Полісся».

1. За освітою я видавець та редактор. Ще під час навчання мене дуже цікавив спорт, особливо футбол. Саме тому мене привабляла можливість не лише спостерігати за футбольними подіями, а й розповідати про них іншим. Хотілося писати матеріали про матчі, команди та футболістів, створювати журнали й популяризувати футбол через якісний контент. Згодом це стало не просто захопленням, а важливою частиною моєї професійної діяльності.

2. Журналісти є своєрідним містком між подіями та людьми. Вони допомагають суспільству отримувати достовірну інформацію, розуміти процеси, які відбуваються навколо, та формувати власну думку на основі фактів. Це важливо не лише в суспільно-політичному житті, а й у спорті, культурі та інших сферах. Завдяки журналістам залишаються в історії події, досягнення людей та цілих громад.

3. Війна суттєво змінила журналістику. На перший план вийшли оперативність, відповідальність та перевірка інформації. Журналісти працюють у складних умовах, часто ризикуючи власною безпекою, щоб донести правду до людей. Водночас, навіть спортивна журналістика змінилася, адже спорт став не лише змаганням, а й способом підтримки людей, популяризації української ідентичності та демонстрації незламності нашого суспільства.

4. Для мене День журналіста - це можливість подякувати всім, хто щодня працює з інформацією, створює якісний контент і допомагає людям бути в курсі важливих подій. Це свято нагадує про важливість професії та про відповідальність, яку несуть журналісти перед суспільством. Особливо сьогодні, коли правдива інформація має надзвичайно велике значення. Також це гарна нагода згадати колег, які своєю працею розвивають українську журналістику та роблять свій внесок у розвиток громади і країни.

Олексій Чирко, відеограф телеканалу «Суспільне Житомир».

1. Це ще якось з дитинства пішло, завжди мав бажання щось познімати та попрацювати з технікою та людьми і, при цьому, бути в центрі цікавих подій.

2. Журналіст – це, в першу чергу, людина яка може донести складну інформацію простою мовою.

3. Додалися безпекові рекомендації, з'явилася, певною мірою, цензура в деяких ситуаціях та темах, особливо військової тематики. Також дуже сильно змінився підхід до спілкування з людьми через психологічні аспекти.

Закінчення на 17-й стор.

РОЗДУМИ ДО ДНЯ ЖУРНАЛІСТА

Закінчення. Початок на 16-й стор.

4. Особисто для мене це «показуха», але більшість колег святкує це професійне свято, бо розуміє який великий об’єм інформації та стресу має. День журналіста – це той день, коли можна трохи відпочити в колі колег.

Валентина Петрук, журналістка телеканалу «СК1».

1. Журналісткою я вирішила стати, бо завжди любила спілкуватися з людьми та розповідати їхні історії. Мені подобається бути в центрі подій, дізнаватися щось нове та показувати людям важливі теми через свої матеріали. Для мене журналістика - це не просто професія, а можливість бути корисною суспільству.

2. На мою думку, професія журналіста сьогодні дуже важлива, адже саме журналісти допомагають людям отримувати правдиву та перевірену інформацію. Особливо зараз, у час війни та великої кількості фейків: важливо доносити правду, підтримувати людей та показувати реальні історії українців.

3. Під час війни журналістика стала більш відповідальною та емоційною. Журналісти працюють у небезпечних умовах, виїжджають на обстріли, висвітлюють людські трагедії та, водночас, історії сили й незламності. Зараз журналістика - це не лише про новини, а й про підтримку суспільства та інформаційну боротьбу.

4. Для мене День журналіста - це нагадування про важливість нашої професії та людей, які щодня працюють, аби суспільство знало правду. Це день вдячності всім журналістам, особливо тим, хто ризикує життям заради інформації. Вважаю, що це професійне свято варто відзначати, адже журналістика має велике значення для країни та людей.

Анна Чепель, редакторка телеканалу «СК1».

1. Мені завжди було цікаво працювати з людьми, слухати їхні історії, бути там, де щось відбувається. Хотілося не просто дізнатися новини, а розповідати про них іншим - чесно, зрозуміло і по-людськи. Журналістика для мене - це постійний рух, живе спілкування і відчуття, що твоя робота справді має значення.

2. Зараз люди щодня отримують дуже багато інформації, і в цьому потоці легко загубитися. Тому журналісти потрібні для того, щоб перевіряти факти, пояснювати складні речі простими словами і допомагати людям розуміти, що насправді відбувається. Особливо зараз, під час війни, роль журналістів стала ще більш важливою, бо правда сьогодні має велику ціну.

3. Вона стала набагато складнішою - і професійно, і емоційно. Багато журналістів працюють у небезпечних умовах, часто без права на помилку. Змінився і сам підхід до роботи: тепер ще більше уваги до перевірки інформації, до безпеки людей, до того, як саме подавати матеріал. Але, водночас, війна показала, наскільки сильними є українські журналісти і як багато вони роблять для країни.

4. Для мене цей день – про людей, які щодня залишаються за кадром, але роблять величезну роботу. Це і журналісти, і оператори, і редактори, і всі, хто працює над новинами та сюжетами. У нашій професії багато стресу, ненормованого графіку і відповідальності. Тому такі дні - це хороша нагода просто сказати одне одному «дякую» за роботу і за витримку.

Юлія Юрчук, головна спеціалістка управління по зв’язкам з громадськістю Житомирської міської ради.

1. З дитинства пам’ятаю, як у моїй родині щодня дивилися новини на різних телеканалах. Особливо мене захоплював рядок із новинами, який біг унизу екрана. Завдяки йому я ще до школи навчилася читати й писати - просто переписувала те, що там було написано. Для мене це було своєрідним викликом. Коли стала трохи старшою, поставила перед собою нову мету: хотіла, щоб одного дня моя родина побачила мене по телевізору і почула, як я розповідаю новини. Мабуть, саме тоді й зародилася моя мрія. Я люблю ставити перед собою виклики й досягати їх, тому, зрештою, обрала шлях журналістики.

2. Сьогодні ми живемо в умовах не лише повномасштабної війни, яка відбувається фізично. Паралельно триває й дуже складна інформаційна війна. Саме тому якісна журналістика зараз надзвичайно важлива. Журналісти допомагають людям отримувати перевірену інформацію, розуміти події навколо та відрізняти факти від маніпуляцій. Крім того, завдяки матеріалам українських журналістів світ дізнається про нашу країну, наших людей, наші втрати, боротьбу та перемоги. Значною мірою саме журналістика формує те, як Україну бачать за кордоном.

3. Насправді, мені важко порівнювати журналістику до і після війни, адже війна триває майже все моє свідоме життя. Коли вона почалася, я ще навчалася у четвертому класі. Тому я можу сказати не стільки про зміни, скільки про те, якою журналістика є зараз. Вона є дуже відповідальною. Сьогодні ти пишеш не просто новини - ти фіксуєш історію країни. Усе, що ми публікуємо, залишається в інтернеті, а, отже, може впливати на те, як майбутні покоління будуть сприймати цей час, нашу державу та наших людей. Сучасна журналістика - це коли зранку ти їдеш у пологове відділення, щоб написати матеріал про народження дітей, а вже через кілька годин стоїш на прощанні із загиблим військовим, а згодом пишеш про історію його життя. Це постійний контакт із дуже різними людськими долями, емоціями та подіями.

4. Для мене День журналіста - це, насамперед, нагода згадати, наскільки важливою є наша професія і скільки людей щодня працюють для того, щоб суспільство отримувало достовірну

інформацію. Це також день вдячності колегам, які часто залишаються за кадром: фотографам, операторам, редакторам, усім, хто допомагає створювати якісний контент. Особливо зараз, коли багато журналістів працюють у прифронтових регіонах або документують події війни, ризикуючи власною безпекою й життям. Тому цей день варто відзначати не лише як свято, а й як нагадування про цінність правдивої інформації та свободи слова.

Дмитро Шаповал, виконавчий директор, прессекретар Асоціації ветеранів футболу України.

1. Я б додав – саме спортивним журналістом. Так сталося, що дитяче та юнацьке захоплення футболом стало невід’ємною частиною життя. Був 1997 рік, мені виповнилося 18 років, а збірна України готувалася зіграти матч з Північною Ірландією. Тоді я вже мав доступ до інтернету, хоча сайтів було – як пальців на руці. Але врешті назбирав, як мені здавалося, цікавої інформації про наших суперників, на папері зробив із цього замітку. Подумав, чому б не дати почитати іншим людям? Відкрив останню сторінку газети «Український футбол», де вихідні дані, і вже за годину був у редакції, на шостому поверсі «Преси України». Постукав у двері і вони, і в прямому, і в переносному сенсі – відкрилися. Наступного дня ця замітка вийшла в газеті. З цього все й почалося... Згодом запропонували співпрацювати як позаштатному кореспонденту, а через п’ять років перейшов до пресслужби «Динамо» (Київ).

2. Професія журналіста залишається надзвичайно важливою, адже суспільство потребує достовірної інформації для ухвалення рішень – від побутових до державного масштабу. Інша справа, що сьогодні якісної журналістики бракує, і на національному, і, особливо, на регіональному та галузевому рівнях. Причин цьому багато, а головною вважаю – неможливість більшості медіа бути фінансово незалежними. Хоча запит на об’єктивні, цікаві та сучасні медіа у суспільстві величезний.

3. Війна стала серйозним випробуванням. Закрилося багато видань, майже перестали існувати друковані медіа, регіональні телеканали, дрібні сайти, які не мали різних джерел фінансування. Критичною є ситуація з незалежними медіа у прифронтових регіонах. Чимало журналістів долучилися до Сил оборони, дехто працює за фахом – в медіаслужбах частин ЗСУ. У цьому напрямку, до речі, є і позитивні зрушення. Цікаво спостерігати, як поділилися змагання у висвітленні своєї діяльності. Водночас, війна та звуження ринку дали поштовх медіа заробляти на платному контенті – кілька провідних новинних сайтів запровадили платну підписку та ексклюзивну інформацію.

4. Не можу сказати, що це особливий день. Звичайний, робочий, коли з самого ранку купа питань. Але це привід згадати людей, яких з нами немає – хтось віддав життя, не зрадивши професії, хтось загинув на війні. Водночас, це нагода привітати колег і подякувати всім, хто навіть у найскладніші часи продовжує чесно робити свою роботу.

Анна Девізорова, студентка ІІІ курсу ЖДУ імені Івана Франка, керівник пресслужби університету.

1. Мені подобається ритм життя журналістів: зйомки, знайомства, різноплановість тем, нові локації, в яких ти, можливо, ніколи б і не побував, якби не ця професія. На мою думку, саме журналісти - ті, хто може бути присутнім там, де є інфопривід та матеріал для публікації. Медицина, освіта, наука, спорт, мистецтво, управління, церква, бізнес, гроші, влада, народження і смерть – все є дотичним до журналістики, адже про все потрібно писати, хоч інколи і здається, що є теми, про які говорити важко або й сказати нічого.

2. Сьогодні журналіст - шукач інформації або посередник між джерелом та реципієнтом, який здатен якнайточніше передати суть події. Ми живемо в просторі інформації, все навколо нас свідчить і шепоче про щось. Журналіст - той, хто трактує чи знебарвлює події. У вічних потоках інформації часом можна загубитися чи зневіритися, але якщо є людина, якій Ви довіряєте, вона стає Вашим провідником. Сьогодні журналісти - ті, хто втамовують спрагу «знати», яка є такою затребуваною та невгамовною.

3. Під час війни журналісти стикаються з новими викликами «на межі»: Як подати інформацію нейтрально? Як дотримуватися стандартів? Як стримати лють, коли вона так і ллється через ненависть? Висвітлення правдивої, точної та об’єктивної інформації стає не нормою, а новим викликом. Зміни є, і вони помітні, адже як може все залишатись незмінним, коли світ навколо вирує?

4. Для мене День журналіста – професійне свято усіх тих, хто обрав бути на варті слова. Нести сенси, зберігати культуру, наслідувати «тренди», бути серед людей та про людей. Кожна епоха існує в нашій пам’яті тому, що були люди, які висвітлювали інформацію та, а це найважливіше, зберігали її у текстах. Відзначення цього свята – акт шани до представників професії, і один з небагатьох днів, коли журналісти отримують заслужене право вийти з тіні власних матеріалів і мають змогу крізь привітання почути просте, але таке важливе «дякую» за свою роботу.

Андрій Монахов, студент ІV курсу Відкритого міжнародного університету розвитку людини «Україна», керівник пресслужби Ружинської територіальної громади.

1. Мрія стати журналістом з’явилася у мене ще в четвертому класі. Я завжди захоплювався телебаченням і роботою журналістів, які доносять інформацію до людей. Попри те, що сьогодні телебачення переживає непрості часи, я вірю, що воно й надалі

залишатиметься важливою частиною медіапростору. Мене завжди приваблювала можливість не лише інформувати людей, а й пояснювати складні події, допомагати розуміти світ навколо та приносити суспільству користь своєю роботою.

2. Професія журналіста є надзвичайно важливою, адже саме журналісти допомагають людям отримувати актуальну та достовірну інформацію. Звісно, різні люди можуть по-різному трактувати однакові події, тому завдання журналіста - максимально об’єктивно донести правду до своєї аудиторії. Від якості журналістської роботи залежить те, наскільки добре суспільство розуміє події, які відбуваються навколо нього.

3. Під час війни журналістика змінилася кардинально. Сьогодні інформаційний простір став одним із фронтів боротьби. Україна постійно стикається з дезінформацією та пропагандою, тому журналісти повинні вміти перевіряти факти, викривати фейки та спростовувати неправдиву інформацію. Крім того, вони доносять світові правду про події в Україні та наслідки російської агресії. Саме тому роль якісної журналістики під час війни стала ще важливішою.

4. Для мене День журналіста – це, передусім, нагода відзначити людей, які щодня працюють заради інформування суспільства. Я не сприймаю його як якесь особливе чи гучне свято, але вважаю, що воно заслуговує на увагу так само, як День медика чи День рятувальника. Журналісти виконують важливу місію - забезпечують людей правдивою, корисною та якісною інформацією. Саме тому їхню працю варто цінувати й відзначати.

Дмитро Ігнатченко, студент ІІ курсу магістратури ЖДУ імені Івана Франка, керівник прес-служби ФК «Полісся».

Спеціальність «Журналістика» я обрав не випадково. Ще у 9–10 класах разом із друзями ми створювали огляди та проходження відеоігор, записували ролики для YouTube, знімали ремейки на відомі пісні та навіть намагалися створювати власні кліпи без бюджету й професійної техніки. Саме тоді я почав цікавитися медіа, шукати інформацію, здобувати перший практичний досвід і розуміти, як працює створення контенту.

У шкільні роки я був досить сором’язливою людиною, тому мені було складно проявляти себе. Журналістика стала для мене можливістю подолати цей бар’єр і розвиватися в напрямку, який справді подобався. Під час навчання я брав участь у різноманітних конкурсах, де здобував як перемоги, так і цінний досвід. Один із них відкрив для мене можливість потрапити на програму «Медіаменеджмент для молоді» в Києві. Згодом я пройшов стажування в центральному офісі Суспільного на платформі «Суспільне Спорт» під керівництвом Олексія Мандзія. Після стажування ми домовилися про подальшу співпрацю, і для мене вже шукали відповідну посаду. Тим часом я працював на «Суспільне Житомир», а згодом отримав пропозицію від футбольного клубу «Полісся». Після перемовин вирішив приєднатися до клубу й став його представником. Уже понад півтора року працюю в структурі клубу Української Прем’єр-ліги, який представляє Україну в Єврокубках.

2. Журналістика виконує надзвичайно важливу функцію - допомагає людям бачити те, що відбувається за межею їхнього повсякденного життя. Наприклад, мешканці одного регіону не можуть на власні очі побачити події, які відбуваються в іншому. Саме журналісти доносять цю інформацію до суспільства.

Особливо важливою роль журналістів є під час війни. Багато з них працюють у небезпечних умовах, ризикуючи власним життям, щоб показати українцям та світові реальну картину подій, розповісти про наслідки російської агресії та задокументувати воєнні злочини.

Водночас важливими є й журналістські розслідування, які допомагають викривати корупційні схеми, зловживання та суспільно значущі проблеми. Не менш необхідно є й щоденна інформаційна робота: повідомлення про зміни в роботі комунальних служб, важливі рішення органів влади чи інші події, які безпосередньо впливають на життя людей.

3. Я не можу повною мірою порівнювати журналістику до і після початку війни, адже у 2014 році був ще школярем, а під час повномасштабного вторгнення лише навчався на другому курсі університету. Тому не мав можливості спостерігати ці процеси зсередини.

Втім, сьогодні помітно, що війна суттєво вплинула на роботу медіа. Багато редакцій були змушені припинити діяльність через бойові дії, руйнування офісів або фінансові труднощі. Додатковим викликом стало скорочення міжнародної підтримки для окремих медіаорганізацій, що також вплинуло на їхню роботу. У нинішніх умовах журналістам доводиться працювати в складнішому середовищі, шукати нові джерела фінансування та адаптуватися до постійних викликів, які створює війна.

4. Для мене День журналіста — це професійне свято людей, які щодня працюють над тим, щоб суспільство отримувало якісну та достовірну інформацію. Так само як існують Дні вчителя, медика чи рятувальника, журналісти також заслуговують на власний день професійного визнання.

Недаремно журналістику часто називають «четвертою владою». Вона відіграє важливу роль у розвитку суспільства, контролі за діяльністю влади та формуванні громадської думки. Тому День журналіста — це ще одна можливість нагадати про значення цієї професії та подякувати людям, які присвятили себе інформаційній роботі.

Ілля Якимчук

	Щомісячна студентсько-викладацька газета	Засновник: Житомирський державний університет імені Івана Франка. Ідентифікатор медіа - R30-04044. Редактор: Андрій Близнюк. Коректори: СІЦ. Верстка: Тетяна Безверха. © СІЦ (макет редакції).	Адреса редакції: вул. В. Бердичівська, 40, кім. 215а, корпус № 4, Житомир, 10008. Тел.: (097) 322-09-50. Електрона адреса: a.blinznjuk.zt@gmail.com Електрона версія газети: https://zu.edu.ua/universum.html Редакція може не поділяти думки авторів публікацій. Редакція залишає за собою право на редагування і скорочення матеріалів. Рукописи не повертаються і не рецензуються. За достовірність фактів, поданих	у матеріалах, відповідальність несе автор, а рекламної інформації — рекламодавець. За якість газети відповідальність несе друкарня. При передруку матеріалів «Універсума» посилання на газету обов’язкове. Листування з читачами ведеться тільки на сторінках газети. Світлина, вміщені у газеті, не обов’язково є прямими ілюстраціями до текстів. Газета є членом Асоціації професійних журналістів і рекламистів Житомирщини та Асоціації молодіжної преси України.	Електронна версія. Віддруковано Адреса Тел. Замовлення Наклад
---	---	---	---	--	--